

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo prošireno vijeće)

16. prosinca 2020.*

„Tržišno natjecanje – Koncentracije – Tržište zračnog prijevoza – Odluka kojom se koncentracija proglašava sukladnom s unutarnjim tržištem i Sporazumom o EGP-u – Preuzimanje obveza – Odluka kojom se dodjeljuju prethodna prava – Pogreška koja se tiče prava – Pojam „odgovarajuća uporaba”

U predmetu T-430/18,

American Airlines, Inc., sa sjedištem u Fort Worthu, Texas (Sjedinjene Američke Države), koji zastupaju J.-P. Poitras, *solicitor*, J. Ruiz Calzado i J. Wileur, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju T. Franchoo, H. Leupold i L. Wildpanner, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

Delta Air Lines, Inc., sa sjedištem u Wilmingtonu, Delaware (Sjedinjene Američke Države), koji zastupaju M. Demetriou, QC, C. Angeli i I. Giles, odvjetnici,

intervenijent,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2018) 2788 *final* od 30. travnja 2018. o dodjeli prethodnih prava društvu Delta Air Lines (predmet M.6607 – US Airways/American Airlines),

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, M. Jaeger (izvjestitelj), N. Póltorak, O. Porchia i M. Stancu, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

Odluka o odobravanju spajanja i preuzimanje obveza

- 1 Društva US Airways Group, Inc. (u daljnjem tekstu: US Airways) i AMR Corporation (u daljnjem tekstu zajedno: stranke spajanja), koje je matično društvo tužitelja društva American Airlines, Inc., obavijestili su 18. lipnja 2013. Europsku komisiju o svojoj namjeri spajanja.
- 2 Komisija je smatrala da transakcija izaziva ozbiljne sumnje u njezinu sukladnost s unutarnjim tržištem u pogledu duge linije London-Philadelphia s obzirom na to da su predmetne zračne luke London Heathrow (Ujedinjena Kraljevina) i Philadelphia International Airport (Sjedinjene Američke Države).
- 3 Kako bi odgovorile na ozbiljne sumnje koje je izrazila Komisija u vezi s transakcijom, stranke spajanja predložile su preuzimanje obveza.
- 4 U tom su pogledu stranke spajanja 10. srpnja 2013. podnijele prvi prijedlog preuzimanja obveza (u daljnjem tekstu: prijedlog preuzimanja obveza od 10. srpnja 2013.).
- 5 Zastupnik stranaka spajanja naveo je u poruci elektroničke pošte, koja je priložena prijedlogu preuzimanja obveza, da se prijedlog temelji na novijim obvezama, uključujući onima iz predmeta COMP/M.6447 – IAG/bmi (u daljnjem tekstu: predmet IAG/bmi), koje su dovele do Odluke Komisije C(2012) 2320 od 30. ožujka 2012. (SL 2012., C 161, str. 2.) i onima iz predmeta COMP/AT.39595 – A++ (u daljnjem tekstu: predmet A++), koje su dovele do Odluke Komisije C(2013) 2836 od 23. svibnja 2013 (SL 2013., C 201, str. 8.).
- 6 Odredba 1.2.6. preuzetih obveza iz predmeta A++ glasila je kako slijedi:

„Slotovi koje je novi sudionik dobio u skladu s Postupcima oslobađanja slotova koriste se samo za pružanje usluga predloženih u ponudi, u skladu s odredbom 1.3.9., za koju je novi sudionik zatražio slotove i ne mogu se koristiti na drugoj liniji.”
- 7 U odredbi 1.11. prijedloga preuzimanja obveza od 10. srpnja 2013. bilo je propisano sljedeće:

„Slotovi koje je novi sudionik dobio u okviru Postupaka oslobađanja slotova koristit će se samo za pružanje konkurentne usluge zračnog prijevoza predložene u ponudi u skladu s odredbom 1.24., za koju je novi sudionik zatražio slotove i ne mogu se koristiti na drugoj liniji.”
- 8 Komisija je 12. srpnja 2013. odbila prijedlog preuzimanja obveza od 10. srpnja 2013., inzistirajući osobito na činjenici da prethodna prava moraju biti upisana u navedene obveze.
- 9 Stranke spajanja su 14. srpnja 2013. predstavile izmijenjene obveze, međutim nisu u njih uključile prethodna prava smatrajući da to nije bilo prikladno u tom slučaju (u daljnjem tekstu: prijedlog preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013.).
- 10 U odredbi 1.11. prijedloga preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013. bilo je propisano sljedeće:

„Slotovi koje je novi sudionik dobio u okviru Postupaka oslobađanja slotova koristit će se samo za pružanje konkurentne usluge zračnog prijevoza u skladu s odredbom 1.23. i mogu se koristiti samo na liniji LHR-PHL.”

- 11 Prijedlogu preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013. bila je priložena verzija s prikazom izmjena (*track changes*) koje su odražavale izmjene u prijedlogu preuzimanja obveza od 10. srpnja 2013.
- 12 Komisija je 15. srpnja 2013. ponovno odbila obveze koje su predložile stranke spajanja te je zahtijevala da se u njih uključe prethodna prava „iste vrste poput onih” predloženih u predmetu IAG/bmi. Komisija je smatrala da je uključivanje prethodnih prava bilo nužno kako bi se otklonila svaka ozbiljna sumnja koja proizlazi iz transakcije koncentracije.
- 13 Relevantni dio obveza iz predmeta IAG/bmi glasio je kako slijedi:

„1.3 Prethodna prava na slotove

1.3.1. U pravilu, slotovi koje je novi sudionik dobio od IAG-a u okviru postupka oslobađanja slotova koriste se samo za pružanje konkurentne usluge zračnog prijevoza na predmetnim parovima gradova za koje je novi sudionik podnio zahtjev IAG-u u okviru postupka oslobađanja slotova. Slotovi se mogu koristiti za drugi par gradova samo ako je novi sudionik pružao uslugu na predmetnom paru gradova za koje su ti slotovi bili preneseni tijekom određenog broja punih uzastopnih IATA-inih sezona (u daljnjem tekstu: razdoblje korištenja).

1.3.2. Smatra se da novi sudionik ima prethodna prava na slotove kada se izvrši odgovarajuća uporaba slotova na predmetnom paru gradova tijekom razdoblja korištenja. U tom pogledu, po isteku razdoblja korištenja, novi sudionik ima pravo koristiti se slotovima stečenima na temelju ovih obveza isključivo za pružanje usluga na svakom paru europskih gradova kratkih linija ili na određenim parovima gradova dugih linija (u daljnjem tekstu: prethodna prava).

1.3.3. Prethodna prava podliježu odobrenju Komisije koju savjetuje neovisni povjerenik [...].”

- 14 Odredba 1.3.5. preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi, koja se odnosi na zlouporabu, nalazila se u istoj točki naslovljenoj „Prethodna prava na slotove”.
- 15 Budući da je rok određen za formalno podnošenje obveza isticao 17. srpnja 2013., stranke spajanja podnijele su 16. srpnja 2013. izmijenjene obveze koje su uključivale, osobito, prethodna prava (u daljnjem tekstu: prijedlog preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013.). Dokument poslan Komisiji također je sadržavao verziju s praćenim izmjenama (*track changes*), koja je odražavala izvršene izmjene u prijedlogu preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013.
- 16 Kad je riječ o uvođenju prethodnih prava u taj prijedlog obveza, u poruci elektroničke pošte priloženoj prijedlogu preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013. samo je bilo navedeno da su prethodna prava uključena „u skladu sa zahtjevom” Komisije.
- 17 Odredbe 1.9. do 1.11. prijedloga preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013. umetnute su prvi put u navedeni prijedlog. One su glasile kako slijedi:

„1.9. U pravilu, slotovi koje je novi sudionik dobio u okviru postupka oslobađanja slotova koriste se samo za pružanje konkurentne usluge zračnog prijevoza na parovima zračnih luka. Slotovi se ne mogu koristiti za drugi par gradova, osim ako je novi sudionik pružao uslugu bez zaustavljanja na paru zračnih luka na način koji je u skladu s ponudom podnesenom na temelju odredbe 1.24 tijekom određenog broja punih uzastopnih IATA-inih sezona (razdoblje korištenja).

1.10. Smatra se da novi sudionik ima prethodna prava na odobrene slotove kada se izvrši odgovarajuća uporaba slotova na paru zračnih luka tijekom razdoblja korištenja. U tom pogledu, po isteku razdoblja korištenja, novi sudionik ima pravo koristiti se slotovima odobrenima na temelju ovih obveza na bilo kojem paru gradova (u daljnjem tekstu: prethodna prava).

1.11. Prethodna prava podliježu odobrenju Komisije koju savjetuje neovisni povjerenik po završetku razdoblja korištenja [...].”

- 18 Stranke spajanja dostavile su 18. srpnja 2013. Komisiji obrazac RM koji se odnosi na prijedlog preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013. (u daljnjem tekstu: obrazac RM od 18. srpnja 2013.).
- 19 U obrascu RM čiji je sadržaj određen u Prilogu IV. Uredbi Komisije (EZ) br. 802/2004 od 21. travnja 2004. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL 2004., L 133, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 95., u daljnjem tekstu: Provedbena uredba) poduzetnici su dužni navesti podatke i dokumente koje podnose kada predlažu preuzimanje obveza u skladu s člankom 6. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73., u daljnjem tekstu: Uredba o koncentracijama).
- 20 Nakon savjetovanja sa sudionicima na tržištu, stranke spajanja još su komunicirale s Komisijom o prijedlogu preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013. te su u taj prijedlog unijele određene promjene.
- 21 Tako su 25. srpnja 2013. stranke spajanja podnijele Komisiji svoje konačne obveze (u daljnjem tekstu: konačne obveze) te su joj 30. srpnja 2013. podnijele obrazac RM koji se odnosi na te konačne obveze (u daljnjem tekstu: obrazac RM od 30. srpnja 2013.).
- 22 Kad je riječ o tekstu odredbi 1.9. do 1.11. konačnih obveza, on je ostao isti kao i tekst prijedloga preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013., kako je naveden u točki 17. ove presude.
- 23 Kad je riječ o obrascu RM od 30. srpnja 2013., u njemu je u odjeljku 1. točki 1.1. podtočki (i), među ostalim, navedeno sljedeće:

„Obveza koja se odnosi na slotove temelji se u biti na Komisijinoj praksi u najnovijim predmetima koji se odnose na spajanja zračnih prijevoznika kao što je [predmet] IAG/bmi. Konkretno, da bi predložena korektivna mjera postala privlačnija, predložene obveze sadržavaju odredbe koje se odnose na prethodna prava na slotove koje su [stranke spajanja] oslobodile nakon što je novi sudionik pružao uslugu bez zaustavljanja na paru zračnih luka tijekom šest uzastopnih sezona.”

- 24 U odjeljku 3. obrasca RM od 30. srpnja 2013., naslovljenom „Odstupanje u odnosu na standardne tekstove, bilo je navedeno da stranke spajanja moraju prijaviti svako odstupanje između predloženih obveza i modela obveza koje su objavile Komisijine službe, i koji se periodično revidiraju, te objasniti razloge za odstupanje.
- 25 U ovom slučaju, u odjeljku 3. obrasca RM od 30. srpnja 2013. stranke spajanja navele su sljedeće:

„Obveze koje predlažu [stranke spajanja] odstupaju od tekstova modela obveza koje su objavile Komisijine službe u mjeri u kojoj je to potrebno za ispunjavanje posebnih zahtjeva strukturne korektivne mjere u posebnom kontekstu zračnog prijevoza.

Kao što je navedeno tijekom ranijih rasprava, predložene obveze temelje se na obvezama koje je Komisija prihvatila u drugim predmetima u kojima se radilo o koncentraciji između zračnih prijevoznika. Konkretno, većinom se temelje na obvezama predloženima u [predmetu] IAG/bmi.

Kako bi se olakšala ocjena predloženih obveza, [stranke spajanja] u nastavku navode točke od kojih predložene obveze odstupaju od obveza prihvaćenih u [predmetu] IAG/bmi. Te točke ne uključuju manje jezične razlike ili pojašnjenja koja su zahtijevale posebne okolnosti ovog slučaja, osobito u odjeljku o definicijama.”

- 26 Kad je riječ o odredbama o prethodnim pravima, u obrascu RM od 30. srpnja 2013. nije navedeno nikakvo odstupanje u odnosu na obveze prihvaćene u predmetu IAG/bmi.
- 27 Osim toga, odlomci obrasca RM od 30. srpnja 2013., navedeni u točki 25. ove presude, odgovaraju obrascu RM od 18. srpnja 2013., s jedinom razlikom da se u odjeljku 1. točki 1.1. podtočki (i) obrasca RM od 18. srpnja 2013. upućuje na „osam” uzastopnih sezona, umjesto na „šest”.
- 28 Odlukom C(2013) 5232 *final* od 5. kolovoza 2013. (predmet COMP/M.6607 – US Airways/American Airlines) (SL 2013., C 279, str. 6.), donesenom na temelju članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe o koncentracijama, u vezi s člankom 6. stavkom 2. iste uredbe, Komisija je postupak spajanja proglasila sukladnim s unutarnjim tržištem, uz poštovanje određenih uvjeta i obveza (u daljnjem tekstu: odluka o odobrenju).
- 29 U točki 160. odluke o odobrenju sadržaj konačnih obveza koje se odnose na prethodna prava bio je sažet na sljedeći način:

„U pravilu, slotovi koje je novi sudionik dobio na temelju konačnih obveza moraju se koristiti za pružanje usluge redovnog zračnog prijevoza putnika bez zaustavljanja na paru zračnih luka London Heathrow – Philadelphia i ne mogu se koristiti na drugom paru gradova osim ako je novi sudionik pružao tu uslugu tijekom razdoblja korištenja (šest uzastopnih IATA-inih sezona). Nakon isteka razdoblja korištenja novi sudionik imat će pravo koristiti se slotovima na bilo kojem paru gradova (prethodna prava). Međutim, dodjela prethodnih prava podliježe odobrenju Komisije, koju savjetuje neovisni povjerenik.”

- 30 U točkama 176., 178. do 181., 186. i 197. do 199. odluke o odobrenju Komisija je u okviru svoje analize preuzetih obveza iznijela sljedeća utvrđenja:

„(176) Prema sudskoj praksi sudova Europske unije, preuzete obveze morale bi ukloniti utvrđene probleme tržišnog natjecanja i osigurati konkurentne strukture na tržištu. Konkretno, za razliku od obveza koje su preuzete tijekom postupka II. faze, cilj obveza predloženih tijekom I. faze nije spriječiti značajnu prepreku učinkovitim tržišnim natjecanjem, nego jasno ukloniti sve ozbiljne sumnje u tom pogledu. Komisija raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću za ocjenu predstavljaju li te korektivne mjere izravan i dostatan odgovor koji može otkloniti te sumnje.

(178) Prema Komisijinoj ocjeni, konačne obveze otklanjaju sve ozbiljne sumnje utvrđene tijekom postupka. Stoga Komisija zaključuje da su konačne obveze koje su preuzele stranke dovoljne za otklanjanje ozbiljnih sumnji u sukladnost koncentracije s unutarnjim tržištem.

(179) U predmetima koji se odnose na zračne prijevoznike obveze oslobađanja slotova prihvatljive su za Komisiju ako je dovoljno jasno da će doći do stvarnog ulaska na tržište novih konkurenata, što će ukloniti svaku značajnu prepreku učinkovitim tržišnim natjecanjem [...]

(180) Preuzimanje obveza koje se odnose na slotove temelji se na činjenici da je dostupnost slotova na London Heathrowu glavna prepreka ulasku na liniju za koju su utvrđene ozbiljne sumnje. Stoga je ono osmišljeno kako bi se uklonila (ili barem znatno smanjila) ta prepreka i kako bi se omogućio dostatan, pravodoban i vjerojatan ulazak na liniju London Heathrow-Philadelphia.

(181) Također je važno napomenuti da su slotovi na London Heathrowu sami po sebi vrlo važni, zbog čega je preuzimanje obveza koje se odnosi na slotove vrlo privlačno kandidatima za ulazak na tržište. U paketu obveza svojstvena privlačnost slotova pojačana je mogućnošću stjecanja prethodnih prava nakon šest IATA-inih sezona.

(186) S obzirom na prethodno navedeno i druge dostupne dokaze, konkretno, iskazan interes i naznake koje se odnose na moguć i pravodoban ulazak tijekom savjetovanja s tržišnim sudionicima, Komisija zaključuje da je obveza koja se odnosi na vremenske slotove ključni element vjerojatnog i pravodobnog ulaska na liniju London-Philadelphia. Opseg ulaska na tu liniju bit će dovoljan kako bi se uklonile ozbiljne sumnje utvrđene na tom tržištu (na svim mogućim segmentima prijevoza putnika).

(197) Na temelju članka 6. stavka 2. drugog podstavka prve rečenice Uredbe o koncentracijama, Komisija može svojoj odluci priložiti uvjete i obveze kako bi osigurala da predmetni poduzetnici poštuju preuzete obveze prema Komisiji, s ciljem da koncentracija bude sukladna sa zajedničkim tržištem.

(198) [...] Ako jedan uvjet nije ispunjen, odluka [o odobrenju] više nije valjana. Ako predmetni poduzetnici povrijede obvezu, Komisija može opozvati odluku o odobrenju u skladu s člankom 8. stavkom 6. Uredbe o koncentracijama [...]

(199) [...], odluka u ovom predmetu podvrgnuta je potpunom poštovanju zahtjeva iz odjeljaka 1., 2., 3. i 4. konačnih obveza (uvjeti), dok ostali dijelovi konačnih obveza predstavljaju obveze za stranke.”

31 U točki 200. odluke o odobrenju bilo je navedeno da su konačne obveze priložene toj odluci i da su sastavni dio te odluke.

32 Naposljetku, Komisija je u točki 201. odluke o odobrenju zaključila da će prijavljenu operaciju, kako je izmijenjena konačnim obvezama, proglasiti sukladnom s unutarnjim tržištem, „pod uvjetom da se u potpunosti poštuju uvjeti i obveze predviđene konačnim obvezama priloženima ovoj odluci”.

Konačne obveze

33 U prvom stavku konačnih obveza priloženih odluci o odobrenju stranke spajanja podsjećaju na to da su preuzele konačne obveze kako bi Komisija mogla proglasiti spajanje sukladnim s unutarnjim tržištem.

34 U trećem stavku konačnih obveza precizirano je sljedeće:

„Ovaj tekst treba tumačiti s obzirom na odluku [o odobrenju], tako da preuzete obveze predstavljaju uvjete i obveze potonje, u općem okviru prava Europske unije, osobito u vezi s Uredbom o koncentracijama, te s obzirom na Obavijest Komisije o dopuštenim korektivnim mjerama u skladu s Uredbom [o koncentracijama] i [Provedbenom] uredbom.”

35 U konačnim obvezama najprije je definirano nekoliko pojmova kako slijedi:

- pojam „prethodna prava” definiran je upućivanjem na odredbu 1.10.;
- pojam „zlouporaba” definiran je upućivanjem na odredbu 1.13.;
- pojam „razdoblje korištenja” definiran je upućivanjem na odredbu 1.9., s pojašnjenjem prema kojem to razdoblje mora trajati šest uzastopnih sezona u smislu Međunarodnog udruženja zračnih prijevoznika (IATA) (u daljnjem tekstu: IATA-ine sezone).

36 S druge strane, pojam „odgovarajuća uporaba” nije definiran u konačnim obvezama.

37 Nadalje, odredba 1.6. konačnih obveza glasi kako slijedi:

„Ne dovodeći u pitanje ove preuzete obveze, stranke nisu dužne poštovati nijedan sporazum koji ima za cilj staviti na raspolaganje slotove novom sudioniku ako:

[...]

b) je utvrđeno da se novi sudionik nalazi u situaciji zlouporabe (kako je određeno u odredbi 1.13. *infra*).”

38 Odredbe 1.9. do 1.11. konačnih obveza propisuju kako slijedi:

„1.9. U pravilu, slotovi koje je novi sudionik dobio na temelju postupka oslobađanja slotova koriste se samo za pružanje konkurentne usluge zračnog prijevoza na paru zračnih luka. Slotovi se ne mogu koristiti za drugi par gradova, osim ako je novi sudionik pružao uslugu bez zaustavljanja na paru zračnih luka na način koji je u skladu s ponudom podnesenom na temelju odredbe 1.24. tijekom određenog broja punih uzastopnih IATA-inih sezona (razdoblje korištenja).

1.10. Smatra se da novi sudionik ima prethodna prava na slotove ako je izvršena odgovarajuća uporaba slotova na paru zračnih luka tijekom razdoblja korištenja. U tom pogledu, po isteku razdoblja korištenja, novi sudionik ima pravo koristiti se slotovima dobivenima na temelju ovih obveza na bilo kojem paru gradova (prethodna prava).

1.11. Prethodna prava podliježu odobrenju Komisije, koju savjetuje neovisni povjerenik, po završetku razdoblja korištenja [...].”

39 Odredba 1.13. konačnih obveza određuje kako slijedi:

„Tijekom razdoblja korištenja zlouporabom se smatra kada novi sudionik slotove koje je dobio jer su ih stranke oslobodile odlučiti:

[...]

b) izvršiti manji broj letova od onog na koji se obvezao u ponudi u skladu s odredbom 1.24. ili prestane poslovati na paru zračnih luka, osim ako je ta odluka u skladu s načelom „iskoristi ili izgubi” iz članka 10. stavka 2. Uredbe [(EEZ) br. 95/93 od 18. siječnja 1993. o zajedničkim pravilima za dodjelu slotova u zračnim lukama Zajednice (SL 1993., L 14, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 18., str. 5.) (ili svakom njezinom suspenzijom);

[...]”

40 Odredba 1.14. konačnih obveza određuje kako slijedi:

„Ako stranke ili novi sudionik koji je dobio slotove u skladu s postupkom oslobađanja slotova doznaju za, ili razumno pretpostavljaju, zlouporabu novog sudionika, oni o tome moraju odmah obavijestiti drugu stranu i neovisnog povjerenika. Novi sudionik ima 30 dana od te obavijesti za okončanje stvarne ili moguće zlouporabe. Ako se zlouporaba ne okonča, stranke mogu raskinuti Sporazum o oslobađanju slotova, a slotovi se vraćaju strankama te se podrazumijeva da su, podložno primjeni ove odredbe, stranke i dalje vezane obvezom stavljanja na raspolaganje slotova drugom novom sudioniku na temelju odredbe 1.1. U slučajevima navedenima u odredbi 1.13. točkama (a) i (b) stranke će nastojati raspodijeliti slotove uzimajući u obzir očuvanje ranije prednosti. Ako stranke unatoč svojim nastojanjima ne mogu zadržati raniju prednost za te slotove ili u slučaju zlouporabe definirane u odredbi 1.13. točkama (c), (d) ili (e), novi sudionik će platiti razumnu naknadu štete strankama, kao što to predviđa Sporazum o oslobađanju slotova u skladu s odredbom 1.15. [...].”

41 U odredbi 1.24. konačnih obveza propisano je sljedeće:

„1.24 Prije isteka roka za podnošenje zahtjeva za dodjelu slotova svaki kandidat također mora dostaviti svoju formalnu ponudu za dodjelu slotova neovisnom povjereniku. Formalna ponuda mora sadržavati barem:

- a) glavne uvjete [odnosno slotove, broj letova i broj IATA-inih poslovnih sezona (godišnja ili sezonska usluga)];
- b) detaljan poslovni plan. Taj plan sadržava općenitu prezentaciju društva, uključujući njegovu povijest, pravni status, popis i opis njegovih dioničara i posljednja dva revidirana godišnja izvješća. Detaljni poslovni plan pruža informacije o projektima društva u pogledu pristupa kapitalu, razvoja njegove mreže i flote itd. te cjelovite podatke o poslovnom planu u vezi s parom zračnih luka. Plan mora detaljno navoditi planirana djelovanja na paru zračnih luka u razdoblju koje obuhvaća najmanje dvije uzastopne IATA-ine sezone (veličinu zrakoplova, konfiguraciju kabina, ukupni kapacitet i kapacitet svakog razreda, broj osiguranih letova, cjenovnu strukturu, ponudu usluga, planirani raspored letova) i očekivane financijske rezultate (predviđeni promet, dohodak, prihode, prosječnu cijenu po razredu kabina) [...].”

42 U odredbi 1.26. konačnih obveza propisano je sljedeće:

„Nakon primitka formalne ponude ili ponuda Komisija (koju savjetuje neovisni povjerenik) mora:

- (a) ocijeniti je li svaki kandidat postojeći ili mogući održivi konkurent sa sposobnošću, kapacitetima i resursima, želi li dugoročno pružati usluge na paru zračnih luka te predstavlja li dinamičnu i održivu konkurentsku snagu;
- (b) ocijeniti formalne ponude svakog kandidata koji odgovara zahtjevima iz prethodne točke (a) i razvrstati kandidate prema redoslijedu prioriteta.”

43 U odredbi 1.27. konačnih obveza propisano je sljedeće:

„1.27. Provodeći svoju ocjenu u skladu s člankom 1.26., Komisija daje prednost kandidatu koji će cjelokupno izvršavati najučinkovitiji konkurentski pritisak na paru zračnih luka, ne uzimajući u obzir državu u kojoj je kandidat nositelj licence ili mjesta njegova glavnog poslovnog nastana. U tu svrhu Komisija će uzeti u obzir snagu kandidatova poslovnog plana te će, osobito, dati prednost kandidatu koji ispunjava jedan ili više sljedećih kriterija:

- a) najveći kapacitet [koji se mjeri brojem ponuđenih sjedala pri pružanju usluga tijekom dviju uzastopnih IATA-inih sezona) i/ili najveći ukupni broj usluga/letova;
- b) usluga tijekom cijele godine, samo ljetna ili samo zimska sezonska usluga, i
- c) cjenovna struktura i ponude usluga koje izvršavaju najučinkovitiji konkurentski pritisak na paru zračnih luka.

Ako se nakon Komisijina razmatranja smatra da je više kandidata u mogućnosti izvršavati jednako učinkovite konkurentske pritiske na paru zračnih luka, Komisija te kandidate razvrstava u skladu s razvrstavanjem koje su stranke dostavile na temelju odredbe 1.25.”

Pobijana odluka

- 44 Intervenijent, društvo Delta Air Lines, Inc., podnijelo je 9. listopada 2014. formalnu ponudu za dodjelu slotova u skladu s odredbom 1.24. konačnih obveza. Prema svojoj prijavi, ono je namjeravalo poslovati na paru zračnih luka London Heathrow i Philadelphia International s jednim letom dnevno tijekom šest uzastopnih IATA-inih sezona počevši od ljeta 2015.
- 45 Intervenijent je bio jedini koji je podnio ponudu za dodjelu slotova na temelju konačnih obveza.
- 46 Komisija je odlukom od 6. studenoga 2014., nakon što je ocijenila održivost intervenijenta i njegovu formalnu ponudu u skladu s odredbama 1.21. i 1.26. konačnih obveza, izjavila da je intervenijent, kao prvo, neovisan o strankama i da s njima nije povezan te da je iscrpio vlastiti portfelj slotova na London Heathrowu u smislu odredbe 1.21. obveza i, kao drugo, da je moguć održivi konkurent stranaka na paru zračnih luka za koje je zatražio slotove na temelju obveza, koji ima sposobnost, sredstva i volju za pružanje dugoročne usluge na liniji London Heathrow – Philadelphia International Airport te da predstavlja održivu konkurentsku snagu.
- 47 Tužitelj i intervenijent su 17. prosinca 2014. Komisiji podnijeli Sporazum o oslobađanju slotova koji su ta dva društva trebala sklopiti radi izvršenja obveza u vezi sa slotovima koje je intervenijent zatražio za par zračnih luka London Heathrow – Philadelphia International Airport. Odlukom od 19. prosinca 2014. Komisija je, u skladu s izvješćem povjerenika od 17. prosinca 2014., odobrila Sporazum o oslobađanju slotova.
- 48 Odluka o oslobodenju slotova od 19. prosinca 2014. predviđa da je intervenijent dužan koristiti slotove tužitelja za pružanje usluge zračnog prijevoza bez zaustavljanja na liniji London Heathrow – Philadelphia International Airport. Osim toga, njome se predviđa i da će se smatrati da intervenijent ima prethodna prava nakon što se izvrši odgovarajuća uporaba tih slotova tijekom razdoblja korištenja, podložno Komisijinom odobrenju, i da će, kada Komisija odobri prethodna prava, intervenijent zadržati slotove tužitelja i moći ih koristiti za bilo koji par gradova.
- 49 Intervenijent je počeo s poslovanjem na liniji London – Philadelphia na početku planirane IATA-ine ljetne sezone 2015.
- 50 Tužitelj je 28. rujna 2015. neovisnom povjereniku poslao dopis u kojem je naveo da intervenijent, s obzirom na to da nije koristio korektivne slotove u skladu sa svojom ponudom, nije „odgovarajuće upotrijebio” korektivne slotove tijekom ljetne sezone 2015. i zimske sezone 2015./2016. i da se zbog te činjenice te sezone ne smiju knjižiti za stjecanje prethodnih prava.
- 51 Nakon toga je došlo do nekoliko razmjena dopisa, osobito između tužitelja i Komisije, u kojima je tužitelj naveo da intervenijent i dalje ne poštuje uvjete svoje ponude te stoga ne može zahtijevati stjecanje prethodnih prava.
- 52 Komisija je 30. travnja 2018. donijela Odluku C(2018) 2788 *final* kojom se društvu Delta Air Lines (predmet M.6607 US Airways/American Airlines) dodjeljuju prethodna prava i kojom je utvrdila da se intervenijent odgovarajuće koristio slotovima tijekom razdoblja uporabe te je odobrila dodjelu prethodnih prava potonjem na temelju odredbe 1.10. konačnih obveza (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).
- 53 U pobijanoj se odluci navodilo da su adresati društva US Airways, AMR Corporation i intervenijent. Odluka je dostavljena društvu AMR Corporation putem njegova odvjetnika u Bruxellesu (Belgija).

- 54 Nakon što je u pobijanoj odluci utvrdila da intervenijent i tužitelj različito tumače uvjete koje treba ispuniti za dodjelu prethodnih prava, Komisija je razmotrila tekst, predmet i kontekst konačnih obveza.
- 55 U tom je pogledu u pobijanoj odluci provedeno razmatranje u dvije faze. Kao prvo, Komisija je utvrdila elemente koji su je naveli na zaključak da pojam „odgovarajuća uporaba” treba tumačiti na način da odgovara nepostojanju „zlouporabe”. Kao drugo, Komisija je iznijela argumente koji se, prema njezinu mišljenju, protive tumačenju prema kojem bi „odgovarajuću uporabu” trebalo smatrati „uporabu u skladu s ponudom”.
- 56 Tako je, nakon što je utvrđeno, kao prvo, da pojam „odgovarajuća uporaba” nije bio definiran u konačnim obvezama, u pobijanoj odluci pojašnjeno da taj izraz treba tumačiti „s obzirom na predmet i kontekst [konačnih] obveza”.
- 57 Kad je riječ o predmetu konačnih obveza, Komisija je smatrala da je njihov cilj otklanjanje ozbiljnih sumnji u sukladnost spajanja s unutarnjim tržištem i da je cilj odredbe 1.9. tih obveza bio ponovno uspostaviti tržišno natjecanje na predmetnoj liniji uspostavljanjem konkurentne usluge zračnog prijevoza.
- 58 Što se tiče konteksta konačnih obveza, Komisija je podsjetila da je cilj prethodnih prava bio potaknuti novog sudionika da posluje na predmetnoj liniji. Međutim, da bi ga se potaknulo na poslovanje, novom sudioniku potrebni su jasni i provjerljivi kriteriji koji nisu podložni arbitrarnom razmatranju.
- 59 S obzirom na to da se zlouporaba u svakodnevnom jeziku može izjednačiti s neodgovarajućom uporabom i da je u konačnim obvezama bio definiran pojam „zlouporaba”, dok pojam „odgovarajuća uporaba” nije bio definiran, Komisija je zaključila da, kako bi novom sudioniku dala jasne i provjerljive upute, izraz „odgovarajuća uporaba” treba tumačiti kao nepostojanje „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza.
- 60 Nadalje, Komisija je u pobijanoj odluci odbila tezu prema kojoj pojam „odgovarajuća uporaba” treba tumačiti na način da se odnosi na „uporabu u skladu s ponudom”.
- 61 U tom bi pogledu, u skladu s pobijanom odlukom, kao prvo, izjednačavanje „odgovarajuće uporabe” s „uporabom u skladu s ponudom” podrazumijevalo zahtjev koji je gotovo nemoguće ispuniti.
- 62 Kao drugo, ne može se prihvatiti teza prema kojoj bi samo „otkazivanje zbog izvanrednih operativnih razloga” bilo u skladu s „uporabom u skladu s ponudom”. S jedne strane, takav je kriterij previše neodređen za osiguranje pravne sigurnosti novom sudioniku. S druge strane, tekst konačnih obveza ne podupire takav kriterij.
- 63 Kao treće, tumačenje „odgovarajuće uporabe” tako da znači „uporabu u skladu s ponudom” učinilo bi konačne obveze mnogo manje privlačnima novom sudioniku.
- 64 Kao četvrto, budući da je razina uporabe slotova od 80 % *de facto* pravilo u sektoru zračnog prometa, bilo bi nerazumno od novog sudionika zahtijevati stopu uporabe od 100 %.
- 65 Kao peto, iz obrasca RM proizlazi da su konačne obveze bile, kad je riječ o prethodnim pravima, uvelike slične, osim nekoliko „pojašnjenja i manjih jezičnih varijacija”, onima iz predmeta IAG/bmi. Međutim, u potonjim obvezama „uporaba u skladu s ponudom” nije bila uvjet za stjecanje prethodnih prava. Stoga je pojam „u skladu s ponudom” u konačnim obvezama jednostavno „manja jezična varijacija” u odnosu na obveze iz predmeta IAG/bmi.

- 66 Kao šesto, bilo bi protivno strukturi predmetnih odredbi tumačiti pojam „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza s obzirom na odredbu 1.9. navedenih obveza, s obzirom na to da je cilj potonje utvrditi cilj preuzimanja obveze, odnosno pružanje konkurentne usluge zračnog prijevoza na liniji, dok su prethodna prava definirana u odredbi 1.10.
- 67 Nakon tog razmatranja Komisija je u pobijanoj odluci zaključila da se izraz „odgovarajuća uporaba” ne može razumjeti u smislu „uporabe u skladu s ponudom”, nego da ga treba tumačiti na način da znači „nepostojanje zlouporabe” slotova u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza.
- 68 Naposljetku, Komisija je u pobijanoj odluci razmotrila je li intervenijent zloupotrijebio slotove u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza kako bi utvrdila trebaju li mu se dodijeliti prethodna prava.
- 69 U tom pogledu Komisija je utvrdila da intervenijent nije u potpunosti iskoristio slotove zbog povrata određenih slotova koordinatoru prije isteka roka za povrat i otkazivanja određenih letova. Međutim, Komisija je smatrala da je korištenje slotova, unatoč njihovu nepotpunom iskorištavanju, bilo u skladu s načelom „iskoristi ili izgubi”, kako je uređeno člankom 10. stavcima 2. i 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 95/93 od 18. siječnja 1993. o zajedničkim pravilima za dodjelu slotova u zračnim lukama Zajednice (SL 1993., L 14, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 18., str. 5., u daljnjem tekstu: Uredba o slotovima), s obzirom na to da se slotovi koji su vraćeni prije isteka roka za povrat ne uzimaju u obzir u primjeni navedenog načela i da je uporaba slotova još uvijek bila iznad praga od 80 %. Utvrdivši da intervenijent nije zloupotrijebio slotove prema odredbi 1.13. konačnih obveza, Komisija je iz toga zaključila da je, u skladu s pisanom preporukom povjerenika, intervenijent odgovarajuće upotrebljavao slotove tijekom razdoblja korištenja te mu je odobrila dodjelu prethodnih prava, u skladu s odredbom 1.10. konačnih obveza.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 70 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 10. srpnja 2018. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 71 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - naloži Komisiji i intervenijentu snošenje troškova;
 - donese bilo koju drugu odgovarajuću odluku u okolnostima ovog predmeta.
- 72 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 73 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 24. listopada 2018. intervenijent je zatražio intervenciju u potporu Komisijinom zahtjevu.
- 74 Odlukom predsjednika vijeća od 8. siječnja 2019. dopuštena je intervencija intervenijenta u potporu Komisijinom tužbenom zahtjevu.
- 75 Intervenijent je 21. ožujka 2019. tajništvu Općeg suda podnio intervencijski podnesak u kojem zahtijeva da se tužba odbije.

- 76 Tužitelj je 30. travnja 2019. podnio očitovanja na taj intervencijski podnesak. Komisija je zatim 25. travnja 2019. navela da nema očitovanja na navedeni podnesak.
- 77 Na prijedlog prvog vijeća Opći je sud odlučio, na temelju članka 28. Poslovnika Općeg suda, predmet uputiti proširenom sastavu suda.
- 78 Opći je sud (prvo prošireno vijeće) na prijedlog suca izvjestitelja, u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 89. Poslovnika, od Komisije zatražio da podnese dokumente te je glavnim strankama postavio pitanja.
- 79 Komisija je 14. veljače 2020. podnijela zatražene dokumente, a glavne su stranke odgovorile na postavljena pitanja.
- 80 Tužitelj je 13. ožujka 2020. podnio svoja očitovanja o Komisijinim odgovorima na pitanja koja je postavio Opći sud i o dokumentima koje je potonja podnijela.
- 81 Komisija se 11. svibnja 2020. očitovala o tužiteljevima odgovorima na pitanja koja je postavio Opći sud i o svim očitovanjima tužitelja, to jest onima koja se odnose na podnesene dokumente i onima koja se odnose na Komisijine odgovore na pitanja koja je postavio Opći sud.
- 82 U tim okolnostima i radi poštovanja načela kontradiktornosti, za potrebe ove presude nije se uzeo u obzir dio Komisijinih očitovanja od 11. svibnja 2020. koji se odnosi na očitovanja tužitelja o Komisijinim odgovorima na pitanja koja je postavio Opći sud, odnosno, nisu uzete u obzir točke 22. do 26.
- 83 Budući da stranke nisu tražile održavanje rasprave, Opći sud (prvo prošireno vijeće) odlučio je primjenom članka 106. stavka 3. Poslovnika presuditi bez provođenja usmenog dijela postupka.

Pravo

- 84 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe dva tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temelji se na pogreškama koje se tiču prava koje je počinila Komisija prilikom tumačenja pojma „odgovarajuća uporaba”.
- 85 Svojim drugim tužbenim razlogom tužitelj tvrdi da Komisija nije uzela u obzir sve relevantne elemente za dodjelu prethodnih prava.

Prvi tužbeni razlog

- 86 Prvi tužbeni razlog podijeljen je u dva dijela. Prvim dijelom tužitelj tvrdi da pojam „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza treba razumjeti tako da se odnosi na „uporabu u skladu s ponudom”. Drugim dijelom tužitelj nastoji dokazati da pojam „odgovarajuća uporaba” ne znači nepostojanje „zlouporabe” s obzirom na to da potonji pojam ima drukčiju svrhu.
- 87 Budući da se oba dijela prvog tužbenog razloga odnose na kriterije za ocjenu pojma „odgovarajuća uporaba”, valja ih zajedno razmotriti.
- 88 Prema pobijanoj odluci pojam „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza valja tumačiti na način da znači nepostojanje „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. navedenih obveza, a ne kao da se odnosi na intervenijentovu uporabu „u skladu s ponudom”. Budući da to što intervenijent nije u potpunosti iskoristio slotove koje je naveo u svojoj ponudi ne predstavlja „zlouporabu”, Komisija je

zaključila da je intervenijent izvršio „odgovarajuću uporabu” te mu je odobrila prethodna prava na slotove, odnosno mogućnost da koristi slotove za neku drugu liniju, koja nije London-Philadelphia, nakon razdoblja korištenja.

- 89 Kako bi došla do tumačenja navedenog u točki 88. ove presude, Komisija je najprije u točki 51. pobijane odluke istaknula da pojam odgovarajuća uporaba nije bio definiran konačnim obvezama i da se tužitelj i intervenijent nisu složili o tome koju definiciju tog pojma treba prihvatiti. Nadalje, u točki 52. pobijane odluke Komisija je smatrala da, u nedostatku jasne definicije, navedeni pojam treba tumačiti s obzirom na tekst, kontekst i cilj odredaba tih obveza.
- 90 Tužitelj, iako kritizira opseg slotova koje intervenijent nije iskoristio, ne osporava da njegova uporaba slotova ne predstavlja „zlouporabu” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza.
- 91 Suprotno tomu, tužitelj osporava Komisijino tumačenje pojma „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza.
- 92 Naime, prema tužiteljevom tumačenju, izraz „odgovarajuća uporaba” valja razumjeti tako da se u načelu odnosi na uporabu „u skladu s ponudom”, što podrazumijeva da Komisija raspolože određenom marginom prosudbe za utvrđivanje može li se uporaba, čak i ako nije u potpunosti u skladu s ponudom, još uvijek kvalificirati kao „odgovarajuća uporaba”, osobito s obzirom na cilj obveza.
- 93 Prema tužiteljevom mišljenju, ako bi se izraz „odgovarajuća uporaba” tumačio na taj način, tada bi bilo očito da intervenijent nije izvršio takvu „odgovarajuću uporabu”, te da ne bi mogao steći prethodna prava.
- 94 Prvi tužbeni razlog stoga se odnosi na tumačenje pojma „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza.

Doslovno tumačenje predmetnih odredaba

- 95 U skladu s točkom 56. pobijane odluke, u svakodnevnom jeziku „zlouporaba” (*misuse*) se može definirati kao „korištenje nečega na neprikladan način ili na način koji nije predviđen”, a „odgovarajuća uporaba” kao „prikladna uporaba ili uporaba koju treba primijeniti u određenoj situaciji ili u određenom slučaju”. Iz toga proizlazi da je „odgovarajuća uporaba” potpuno suprotna „zlouporabi”. Stoga, prema doslovnom tumačenju pojmovi korištenih u konačnim obvezama, „odgovarajuću uporabu” slotova treba razumjeti kao nepostojanje „zlouporabe” tih slotova.
- 96 U skladu s točkom 63. pobijane odluke, izraz „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza samo je „manja jezična varijacija” koja ne može biti odlučujuća za tumačenje izraza „odgovarajuća uporaba”.
- 97 Tužitelj osporava to tumačenje.
- 98 Tužitelj prigovara Komisiji da njezino tumačenje ne poštuje tekst relevantnih odredaba. On tvrdi da se tim tumačenjem oduzeo svaki koristan učinak pojmu „u skladu s ponudom” iz druge rečenice odredbe 1.9. konačnih obveza, koje treba uzeti u obzir u svrhu tumačenja pojma „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza. Isto tako, istovjetnost između „odgovarajuće uporabe” i nepostojanja „zlouporabe” koja je prihvaćena u pobijanoj odluci protivna je tekstu predmetnih odredaba.
- 99 U tom pogledu najprije valja istaknuti da konačne obveze sadržavaju jedan dio koji se odnosi na definicije. Međutim, pojam „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza u njima nije definiran.

- 100 Pojam „odgovarajuća uporaba” nije sam po sebi moguće definirati, nego zahtijeva referentni okvir u odnosu na koji se u ovom slučaju može utvrditi što je uporaba koja se može kvalificirati kao „odgovarajuća” ili, prema potrebi, uporaba koja se ne može kvalificirati kao „odgovarajuća”.
- 101 Stoga se pristup iz pobijane odluke sastoji u tome da se „odgovarajuća uporaba” izjednači s nepostojanjem „zlouporabe”, kako je definirana u odredbi 1.13. konačnih obveza, kako bi se tako utvrdio referentni okvir za ocjenu stjecanja prethodnih prava.
- 102 Suprotno tomu, prema tužiteljevu tumačenju koje se u biti temelji na pojmu „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza, pojam „odgovarajuća uporaba” valja tumačiti tako da se u načelu odnosi na uporabu „u skladu s ponudom”. Referentni okvir stoga se sastoji od uporabe „u skladu s ponudom”, što podrazumijeva da Komisija raspoláže određenom marginom prosudbe za utvrđivanje može li se uporaba, čak i ako nije u potpunosti u skladu s ponudom, ipak kvalificirati kao „odgovarajuća uporaba”, osobito s obzirom na cilj obveza, a koji je stvaranje najvećeg tržišnog natjecanja na predmetnoj liniji u korist potrošača.
- 103 U tom pogledu valja istaknuti da je izvorni jezik konačnih obveza engleski i da pojam „misuse”, upotrijebljen u odredbi 1.13. navedenih obveza, ima dosta široko značenje i nema nužno negativnu konotaciju. Stoga je Komisija u točki 56. pobijane odluke pravilno smatrala da se u svakodnevnom jeziku engleski pojam „misuse” može definirati kao „korištenje nečega na neprikladan način ili na način koji nije predviđen”.
- 104 U tim okolnostima ne može se smatrati da je izjednačavanje „odgovarajuće uporabe” i nepostojanja „zlouporabe” (*misuse*) u pobijanoj odluci nespojivo s tekstom predmetnih odredaba.
- 105 Kad je riječ o tumačenju koje zagovara tužitelj, valja utvrditi da bi teza prema kojoj bi „odgovarajuću uporabu” trebalo smatrati uporabom koja je 100 % „u skladu s ponudom” bila nespojiva sa značenjem pojma „odgovarajuća uporaba”. Naime, pojam „odgovarajuća” podrazumijeva uporabu slotova koja nije 100 % „u skladu s ponudom”, ali je ipak iznad određenog praga.
- 106 Međutim, budući da tužitelj tvrdi da pojam „odgovarajuća uporaba” treba tumačiti na način da se u načelu odnosi na uporabu „u skladu s ponudom”, pri čemu se Komisiji ostavlja određena margina prosudbe u pogledu toga može li uporaba koja nije u potpunosti „uporaba u skladu s ponudom” biti odgovarajuća, valja zaključiti da je tužiteljevo tumačenje u skladu s pojmom „odgovarajuća uporaba”.
- 107 Iz prethodno navedenog proizlazi da su i tumačenje iz pobijane odluke i tumačenje koje tužitelj zastupa u skladu s tekstom predmetnih odredaba, tako da samo doslovno tumačenje navedenih odredaba nije odlučujuće.
- 108 U tim okolnostima, kako bi se ocijenilo je li Komisija u pobijanoj odluci mogla smatrati da izraz „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza treba razumjeti tako da znači nepostojanje „zlouporabe”, najprije je potrebno pojasniti relevantna načela u svrhu tumačenja izraza „odgovarajuća uporaba”, kako bi se potom razmotrilo je li Komisija primijenila navedena načela, a da nije počinila pogrešku koja se tiče prava.

Načela za tumačenje pojma „u skladu s ponudom”

- 109 Kao prvo, u načelu i kao što to proizlazi iz ustaljene sudske prakse, prilikom tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (vidjeti presudu od 7. svibnja 2019., Njemačka/Komisija, T-239/17, EU:T:2019:289, t. 40. i navedenu sudsku praksu), međutim, jasan i precizan tekst označava granicu njezina tumačenja (vidjeti u tom smislu presudu od 15. srpnja 2010., Komisija/Ujedinjena Kraljevina, C-582/08, EU:C:2010:429, t. 51. i navedenu sudsku praksu). Usto, sudovi Unije redovito se koriste sustavnim tumačenjem.

- 110 Budući da konačne obveze u skladu s točkom 200. odluke o odobrenju čine njezin sastavni dio, načela navedena u točki 109. ove presude primjenjuju se na tumačenje navedenih obveza, što, osim toga, nije sporno među strankama.
- 111 Kao drugo, treba uzeti u obzir posebna pravila tumačenja kako su navedena u trećem stavku konačnih obveza.
- 112 Stoga konačne obveze treba tumačiti s obzirom na odluku o odobrenju, u općem okviru prava Unije, te osobito s obzirom na Uredbu o koncentracijama, i u odnosu na Obavijest Komisije o dopuštenim korektivnim mjerama prema Uredbi o koncentracijama i Provedbenoj uredbi (SL 2008., C 267, str. 1., u daljnjem tekstu: Obavijest o korektivnim mjerama).
- 113 Kao prvo, kad je riječ o odluci o odobrenju, valja podsjetiti da je ona donesena na temelju članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe o koncentracijama, u vezi s člankom 6. stavkom 2. navedene uredbe, odnosno u fazi prethodnog ispitnog postupka, tj. u fazi I.
- 114 Prema sudskoj praksi, obveze koje su predložene u I. fazi trebaju Komisiji omogućiti donošenje zaključka da prijavljena koncentracija ne potiče ozbiljne sumnje u pogledu njezine sukladnosti s unutarnjim tržištem u fazi prethodnog ispitnog postupka. Stoga te obveze omogućuju izbjegavanje otvaranja faze temeljitog ispitnog postupka (vidjeti presudu od 13. svibnja 2015., Niki Luftfahrt/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, t. 290. i navedenu sudsku praksu).
- 115 Na temelju članka 8. stavka 2. Uredbe o koncentracijama, Komisija, naime, može uz odluku kojom se koncentracija proglašava spojivom sa zajedničkim tržištem, u skladu s kriterijem utvrđenim u članku 2. stavku 2. navedene uredbe, priložiti uvjete i obveze kako bi osigurala da predmetni poduzetnici poštuju obveze preuzete prema Komisiji kako bi koncentracija postala sukladna sa zajedničkim tržištem (vidjeti presudu od 13. svibnja 2015., Niki Luftfahrt/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, t. 291. i navedenu sudsku praksu).
- 116 S obzirom na važnost financijskih interesa te industrijskih ili poslovnih uloga svojstvenih toj vrsti koncentracije kao i ovlasti kojima u tom pogledu raspolaže Komisija, u interesu je predmetnih poduzetnika da pojednostavne administrativni posao. Ti isti razlozi obvezuju i Komisiju da prilikom obavljanja svoje zadaće kontrole koncentracija primijeni najveću pažnju (vidjeti presudu od 13. svibnja 2015., Niki Luftfahrt/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, t. 292. i navedenu sudsku praksu).
- 117 Valja također istaknuti da je Komisija u okviru kontrole koncentracija ovlaštena prihvatiti samo obveze na temelju kojih prijavljena koncentracija može postati spojiva sa zajedničkim tržištem (vidjeti presudu od 13. svibnja 2015., Niki Luftfahrt/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, t. 293. i navedenu sudsku praksu).
- 118 U tom pogledu valja smatrati da obveze koje je predložio jedan od sudionika koncentracije ispunjavaju taj kriterij samo ako Komisija može sa sigurnošću zaključiti da ih je moguće provesti i da će rješenja koja će iz njih proizići biti dovoljno održiva i dugotrajna da u relativno bliskoj budućnosti neće doći do stvaranja ili jačanja vladajućeg položaja ili do ograničavanja učinkovitog tržišnog natjecanja koje obveze trebaju spriječiti (vidjeti presudu od 13. svibnja 2015., Niki Luftfahrt/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, t. 294. i navedena sudska praksa).
- 119 Komisija raspolaže širokom diskrecijskom ovlasti pri ocjenjivanju nužnosti preuzimanja obveza u svrhu otklanjanja ozbiljnih sumnji nastalih koncentracijom (vidjeti presudu od 13. svibnja 2015., Niki Luftfahrt/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, t. 295. i navedenu sudsku praksu).
- 120 Stoga je cilj obveza preuzetih tijekom I. faze ukloniti sve ozbiljne sumnje u pogledu toga bi li koncentracija bitno ograničila učinkovito tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovu značajnom dijelu, posebno zbog stvaranja ili jačanja vladajućeg položaja. Prema tome, kad Opći sud

mora ispitati mogu li obveze preuzete tijekom I. faze, s obzirom na svoj doseg i sadržaj, omogućiti Komisiji da donese odluku o odobrenju bez otvaranja II. faze, na njemu je da provjeri je li Komisija mogla a da ne počini očitu pogrešku u ocjeni smatrati da navedene obveze predstavljaju izravno i dovoljno rješenje koje bi moglo jasno ukloniti sve ozbiljne sumnje (vidjeti presudu od 13. svibnja 2015., Niki Luftfahrt/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, t. 297. i navedenu sudsku praksu).

- 121 Kao drugo, kad je riječ o tužiteljevoj tezi prema kojoj obrazac RM nije relevantan za tumačenje teksta konačnih obveza, valja podsjetiti da navedene obveze u svojem trećem stavku predviđaju da ih treba tumačiti, među ostalim, s obzirom na Uredbu o koncentracijama.
- 122 Međutim, iz članka 23. stavka 1. točke (c) Uredbe o koncentracijama proizlazi da je Komisija ovlaštena propisivati, među ostalim, postupak i rokove za preuzimanje obveza i ispunjenje preuzetih obveza u skladu s člankom 6. stavkom 2. navedene uredbe. U tom pogledu Komisija je donijela Provedbenu uredbu čiji članak 20. stavak 1.a određuje da predmetni poduzetnici, kada predlažu obveze iz članka 6. stavka 2. Uredbe o koncentracijama, istodobno dostavljaju original podataka i dokumenata koji se zahtijevaju u obrascu RM koji se odnosi na korektivne mjere iz Priloga IV. toj uredbi.
- 123 Stoga, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, s obzirom na to da postojanje obrasca RM proizlazi iz Uredbe o koncentracijama, tekst konačnih obveza treba, u skladu s njihovim trećim stavkom, tumačiti s obzirom na navedeni obrazac i s obzirom na ono što su stranke spajanja u njemu navele.
- 124 Kao treće, što se tiče „općeg okvira prava Unije”, valja osobito uzeti u obzir Uredbu o slotovima.
- 125 Kao četvrto, valja istaknuti da, iako preuzete obveze imaju za cilj otkloniti ozbiljne sumnje u sukladnost koncentracije s unutarnjim tržištem, one su također relevantne za treće osobe koje preuzimaju djelatnosti stranaka koncentracije. Naime, uvjeti za preuzimanje takvih djelatnosti u velikoj su mjeri određeni obvezama.

Tumačenje predmetnih odredaba s obzirom na navode u RM obrascu

- 126 Prema točki 63. pobijane odluke, iz obrasca RM koji su dostavile stranke spajanja proizlazi da su konačne obveze, kad je riječ o prethodnim pravima, uvelike slične, osim nekoliko „pojašnjenja i manjih jezičnih varijacija”, onima iz predmeta IAG/bmi. Međutim, iako se obveze iz predmeta IAG/bmi odnose na „odgovarajuću uporabu”, njima se ne zahtijeva da se slotovi koriste tijekom razdoblja uporabe na način koji je „u skladu s ponudom”. Prema tome, formulacija „u skladu s ponudom” u konačnim obvezama ne dovodi ni do kakve izmjene zahtjeva u pogledu prethodnih prava u ovom predmetu, nego je samo „manja jezična varijacija” u odnosu na obveze iz predmeta IAG/bmi.
- 127 Tužitelj osporava taj zaključak ističući niz argumenata.
- 128 Kako bi se razmotrila osnovanost zaključka do kojeg je Komisija došla u točki 63. pobijane odluke, najprije valja podsjetiti na obveze Komisije i poduzetnika koji su prijavili koncentraciju, osobito u pogledu preuzetih obveza.
- 129 U tom pogledu valja istaknuti da iz uvodnih odredaba Priloga IV. Provedbenoj uredbi proizlazi da se u obrascu RM „navode podaci i dokumenti koje predmetni poduzetnici moraju dostaviti istodobno s prijedlogom preuzimanja obveza u skladu s člankom 6. stavkom 2.” Uredbe o koncentracijama i da, „ako [predmetni poduzetnici] smatraju da određeni podaci zatraženi u tom obrascu nisu nužni za Komisijino razmatranje [oni] mogu od Komisije zatražiti da ih [se oslobodi obveze ispunjenja] određenih uvjeta, uz navođenje razloga za opravdanje svojeg zahtjeva”.

130 U stavku 7. Obavijesti o korektivnim mjerama propisuje se sljedeće:

„Komisija mora ocijeniti hoće li korektivne mjere, kada se provedu, okončati utvrđene probleme u pogledu tržišnog natjecanja. Samo stranke posjeduju sve relevantne informacije potrebne za takvu ocjenu, osobito u pogledu izvedivosti predloženih obveza kao i održivosti i konkurentnosti imovine koju predlažu za restrukturiranje koncentracije poduzetnika. Stoga je na strankama da dostave sve potrebne informacije kako bi Komisija mogla ocijeniti predložene korektivne mjere. U tu svrhu, Provedbena uredba obvezuje stranke [koje ih predlažu] da zajedno sa svojim preuzetim obvezama dostave detaljne informacije o sadržaju tih obveza, da preciziraju uvjete njihove provedbe i da dokažu da su takve prirode da mogu ukloniti svaku značajnu prepreku izvršavanju učinkovitog tržišnog natjecanja, kao što je to predviđeno u prilogu Provedbenoj uredbi (obrazac RM) [...]”

131 Usto, u točki 79. Obavijesti o korektivnim mjerama navedeno je sljedeće:

„Kako bi se ispunili zahtjevi odluke koja se temelji na članku 6. stavku 2. [Uredbe o koncentracijama], prijedlog preuzimanja obveza mora ispunjavati sljedeće uvjete:

(a) meritum obveza koje su stranke preuzele i način njihove provedbe moraju biti detaljno određeni;

[...]”

132 Osim toga, točka 82. Obavijesti o korektivnim mjerama određuje sljedeće:

„Uzimajući u obzir vremenska ograničenja svojstvena I. fazi, osobito je važno da stranke pravodobno podnesu Komisiji informacije koje su zatražene u Provedbenoj uredbi kako bi joj omogućile pravilnu analizu sadržaja i održivosti preuzetih obveza te ocjenu jesu li te obveze takve prirode da će trajno održavati uvjete učinkovitog tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu [...]”

133 Naposljetku, Komisija ističe, a da joj tužitelj u tom pogledu ne proturječi, da uzimajući u obzir veliku količinu činjenica i podataka koje mora razmotriti u okviru postupaka na temelju Uredbe o koncentracijama i zahtjevu žurnosti kojim su uređeni ti postupci, osobito u slučaju odobrenja na kraju I. faze s korektivnim mjerama, informacije koje su poduzetnici dostavili u obrascima RM Komisiji su od ključne važnosti za primjerenu ocjenu sadržaja, cilja, održivosti i učinkovitosti predloženih obveza u rokovima kojima Komisija raspolaže. Svrha obrasca RM jest osigurati jasnoću predloženih obveza i izbjeći „trojanske konje” u njihovom sadržaju. Osim toga, u obrascu RM opisuje se kako sam poduzetnik shvaća obveze koje predlaže.

134 U ovom slučaju valja podsjetiti da je nesporno da konačne obveze odstupaju od teksta obveza iz predmeta IAG/bmi.

135 Naime, kao što to proizlazi iz usporedbe između odredbe 1.9. konačnih obveza i odredbe 1.3.1. obveza iz predmeta IAG/bmi, izraz „usluga bez zaustavljanja na paru zračnih luka u skladu s ponudom podnesenom na temelju odredbe 1.24.” umetnut je u konačne obveze umjesto izraza „predmetni par gradova za koje su ti slotovi preneseni” iz obveza u predmetu IAG/bmi.

136 Isto tako, za razliku od konačnih obveza, preuzete obveze iz predmeta IAG/bmi sadržavale su odjeljak naslovljen „Dodjela prethodnih prava na slotove” koji se odnosio na razdoblje korištenja, dodjelu prethodnih prava i na „zlouporabu”.

137 Usto, nesporno je, kao što je to navedeno u točkama 23. do 27. ove presude, da su stranke spajanja navele, i u obrascu RM od 18. srpnja 2013. i u obrascu od 30. srpnja 2013., da se njihove obveze u biti temelje na obvezama iz predmeta IAG/bmi. Osim toga, u odjeljku obrasca RM koji se odnosi na odstupanja od standardnih tekstova, pojašnjeno je da su navedene točke u kojima konačne obveze odstupaju od preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi, osim onih koje sadržavaju „manje jezične

varijacije ili pojašnjenja koja zahtijevaju posebne okolnosti ovog slučaja”, „kako bi se pomoglo u ocjeni preuzetih obveza”. U dijelu obrasca RM koji se odnosi na izmjene stranke spajanja nisu navele nikakvo odstupanje u odnosu na odredbe o prethodnim pravima u usporedbi s preuzetim obvezama iz predmeta IAG/bmi.

- 138 Dakle, ili je dodavanje „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza samo „manja jezična varijacija” koja nije povezana s prethodnim pravima ili je cilj tog pojma uvođenje bitne izmjene u odnosu na preuzete obveze iz predmeta IAG/bmi u dijelu u kojem se one odnose na prethodna prava. Međutim, u potonjem slučaju stranke spajanja trebale su tu izmjenu navesti u obrascu RM.
- 139 U tim okolnostima čini se da je pravilan Komisijin zaključak prema kojem je odstupanje teksta konačnih obveza od teksta preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi samo „manja jezična varijacija”.
- 140 Budući da je utvrđeno da tekst konačnih obveza odstupa od teksta obveza iz predmeta IAG/bmi, na tužitelju je da dokaže da, unatoč navodima iz obrasca RM, izraz „u skladu s ponudom” nije samo „manja jezična varijacija”.
- 141 U tom kontekstu tužitelj iznosi niz argumenata kojima se dovodi u pitanje Komisijin zaključak iz točke 63. pobijane odluke i dokazuje relevantnost izraza „u skladu s ponudom” za tumačenje izraza „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza te, stoga, i za dodjelu prethodnih prava.
- 142 Kao prvo, tužitelj tvrdi da iz točke 7. Obavijesti o korektivnim mjerama, koja je navedena u točki 113. ove presude, proizlazi da je temelj obveze obavještanja Komisije kroz objašnjenja u obrascu RM činjenica da stranke koncentracije često raspolažu informacijama koje su nužne za ocjenu obveza i koje se stoga moraju navesti u obrascu RM. Međutim, kad je riječ o odredbama koje se odnose na prethodna prava, stranke spajanja nisu imale takve vlasničke informacije i Komisija je mogla, u istoj mjeri kao i te stranke, ocijeniti značenje izraza „u skladu s ponudom”.
- 143 Ta argumentacija ne može se prihvatiti. Naime, budući da obrazac RM u odjeljku 3. predviđa obvezu stranaka spajanja da prijave odstupanja od standardnih tekstova, stranke moraju ispuniti taj uvjet neovisno o razlozima koji opravdavaju postojanje tog pravila.
- 144 U tim okolnostima tužitelj ne može tvrditi da je Komisija trebala, umjesto uzimanja u obzir onoga što proizlazi iz navoda stranaka spajanja u obrascu RM, ocijeniti značenje pojma „u skladu s ponudom”, zanemarujući ono što su stranke spajanja navele u obrascu RM.
- 145 Kao drugo, tužitelj tvrdi da u obrascu RM nije bilo potrebno navesti odstupanja između predloženih obveza i obveza iz predmeta IAG/bmi s obzirom na to da ni stranke spajanja ni Komisija u trenutku podnošenja obrasca nisu smatrale da je umetanje izraza „u skladu s ponudom” značajno jer je taj izraz samo ponavljao očiti zahtjev, odnosno zahtjev prema kojem novi sudionik mora poštovati svoja obećanja.
- 146 Taj argument ne može se prihvatiti.
- 147 Naime, budući da je u skladu s načelom „iskoristi ili izgubi”, kako je uređeno člankom 10. stavkom 2. Uredbe o slotovima, prag od 80 % iskorištenosti dovoljan, ne može se smatrati da je samo po sebi razumljivo da bi novi sudionik, u načelu, trebao iskoristiti slotove iz svoje ponude u visini od 100 % za pružanje usluge zračnog prijevoza kako bi mogao steći prethodna prava.
- 148 Usto, tužiteljev argument dokazuje da su stranke spajanja u vrijeme pregovora o preuzimanju obveza s Komisijom već smatrale da pojam „u skladu s ponudom” obvezuje novog sudionika na pružanje usluge zračnog prijevoza u skladu s njegovom ponudom kako bi mogao ostvariti prethodna prava.

- 149 Međutim, budući da se zahtjev uporabe „u skladu s ponudom” ne nalazi u tekstu preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi, stranke spajanja trebale su u obrascu RM navesti odstupanje u tekstu predloženih obveza kao bitnu promjenu kako bi na taj način skrenule pozornost Komisije na tu izmjenu.
- 150 Iako su stranke spajanja propustile navesti taj element Komisiji, povređujući obveze koje proizlaze iz Priloga IV. Provedbenoj uredbi, tužitelj se ne može osnovano pozvati na njega u potporu svojem tumačenju konačnih obveza.
- 151 Kao treće, tužitelj tvrdi da u obrascu RM nije bilo potrebno navesti pojam „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza jer je njegovo značenje samorazumljivo i nije dvosmisleno ili dvojbeno.
- 152 Taj argument ne može se prihvatiti.
- 153 Kao prvo, s obzirom na to da odjeljak 3. obrasca RM strankama nalaže da navedu svako odstupanje od standardnih tekstova, činjenica da se odstupanje sastoji u dodavanju nedvojbenog ili nedvosmislenog pojma nije relevantna.
- 154 Usto, relevantnost tih pojmova za dodjelu prethodnih prava uopće nije očita u okolnostima ovog slučaja.
- 155 Naime, prema strukturi odredbi preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi o kojima je riječ, a koja proizlazi iz načina na koji su poredane, uvjeti koji se odnose na stjecanje prethodnih prava uređeni su njihovom odredbom 1.3.2. koja odgovara odredbi 1.10. konačnih obveza, dok je cilj njihove odredbe 1.3.1., koja odgovara odredbi 1.9. konačnih obveza, odrediti „konkurentnu uslugu zračnog prijevoza” koja se može obavljati tijekom razdoblja uporabe.
- 156 U tim okolnostima Komisija nije morala razmatrati je li dodavanje izraza „u skladu s ponudom” u odredbi 1.9. konačnih obveza relevantno za dodjelu prethodnih prava.
- 157 Osim toga, valja podsjetiti da iz obrasca RM koji su ispunjavale stranke spajanja proizlazi da odredbe o prethodnim pravima konačnih obveza imaju jednako značenje kao i preuzete obveze iz predmeta IAG/bmi, uz iznimku „manjih jezičnih varijacija”.
- 158 U tim okolnostima nije osnovan tužiteljev argument prema kojem je Komisija trebala tumačiti odredbe koje se odnose na prethodna prava na drukčiji način.
- 159 Kao četvrto, kad je riječ konkretno o prepisci između stranaka spajanja i Komisije tijekom razdoblja u kojem je Komisija zahtijevala da one uključe „prethodna prava” u svoje obveze, Komisija u odgovoru na pitanje Općeg suda navodi da „vjeruje” da se između 18. i 25. srpnja 2013. „održala rasprava sa strankama o određenim razlikama između [prijedloga obveza] od 16. srpnja 2013. i obveza iz „predmeta IAG/bmi”.
- 160 Međutim, ni u jednom trenutku, ni tijekom pisanog dijela postupka, ni u odgovoru na pitanja Općeg suda, ni u odgovoru na Komisijine navode navedene u točki 159. ove presude, tužitelj nije tvrdio da su stranke spajanja tijekom pregovora o obvezama izričito obavijestile Komisiju o svojem shvaćanju obveza, prema kojem bi novi sudionik bio obavezan pružiti uslugu zračnog prijevoza u skladu sa svojom ponudom kako bi ostvario prethodna prava.
- 161 Međutim, s obzirom na to da je na tužitelju, kao što je to navedeno u točki 140. ove presude, da dokaže da su stranke spajanja skrenule pozornost Komisije na odstupanje koje postoji između konačnih obveza i odredbi koje se odnose na prethodna prava u obvezama iz predmeta IAG/bmi, i da tužitelj nije iznio nijedan relevantan element u vezi s prepiskom između stranaka spajanja i Komisije, koja je navedena u točki 159. ove presude, treba zaključiti da stranke nisu o tom odstupanju u tekstu konačnih obveza obavijestile Komisiju prilikom te prepiske.

- 162 Kao peto, tužitelj tvrdi da iz nastanka konačnih obveza proizlazi da izraz „u skladu s ponudom” proizlazi iz preuzetih obveza u predmetu A++ koje predstavljaju „najsuvremenije” obveze u pogledu slotova zračnih prijevoznika. Usto, Komisija se oslonila na te obveze u više pogleda u okviru pregovora koji su doveli do konačnih obveza. Stoga tužitelj tvrdi da stranke spajanja nisu trebale navesti to dodavanje u odnosu na predmet IAG/bmi.
- 163 Taj argument ne može se prihvatiti jer nije potkrijepljen činjenicama.
- 164 Kao prvo, formulacija preuzeta iz obveza u predmetu A++ ne predstavlja „najsuvremenije” obveze, barem u odnosu na prethodna prava.
- 165 Naime, nesporno je da preuzete obveze iz predmeta A++ nisu predviđale dodjelu prethodnih prava. Odredba 1.2.6. navedenih obveza stoga se nije odnosila na uvjete za dodjelu prethodnih prava.
- 166 Nadalje, zbog tog razloga su stranke spajanja morale u svoje obveze, na izričit zahtjev Komisije, uvesti odredbe o prethodnim pravima poput onih navedenih u preuzetim obvezama iz predmeta IAG/bmi.
- 167 Osim toga, činjenica, na koju podsjeća tužitelj, da je Komisija za određene odredbe konačnih obveza zatražila od stranaka spajanja da se temelje na obvezama iz predmeta A++ nije relevantna. Naime, odredbe iz predmeta A++ na koje tužitelj upućuje ne odnose se na prethodna prava.
- 168 Kao drugo, tužiteljeve tvrdnje o nastanku konačnih obveza nisu točne.
- 169 Stranke spajanja podnijele su Komisiji 10., 14., 16. i 25. srpnja 2013. različite verzije obveza koje su one same sastavile kako bi Komisija mogla ocijeniti te obveze.
- 170 Točno je da je izraz „u skladu s ponudom” unesen u prijedlog preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013., što se, osim toga, odrazilo u usporednoj verziji koju je sastavio tužitelj i koja je navedena u točki 11. ove presude.
- 171 Međutim, ne postoji kontinuitet između relevantnih odredaba ponude preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013. i odredbe 1.9. konačnih obveza.
- 172 Naime, odredbe 1.9. do 1.11. konačnih obveza nisu izmjena ranijih odgovarajućih odredaba, nego predstavljaju novi tekst koji je u cijelosti umetnut u obveze od 16. srpnja 2013., kao što to proizlazi iz usporedne verzije prijedloga preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013. i prijedloga preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013., koje je tužitelj dostavio kao prilog A 7 svojoj tužbi.
- 173 To je osim toga potvrdio sam tužitelj, koji u točki 127. tužbe priznaje da su stranke spajanja uzele obveze iz predmeta IAG/bmi kao temeljni tekst za sastavljanje prijedloga preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013., tako da se ne može tvrditi da postoji ikakav kontinuitet između odredbe 1.11. prijedloga preuzimanja obveza od 14. srpnja 2013. i odredbe 1.9. konačnih obveza.
- 174 Usto, valja još istaknuti da je, kao što je to navedeno u točki 12. ove presude, Komisija izričito i u dva navrata zahtijevala da se u preuzete obveze uključe prethodna prava, pojašnjavajući u svojoj poruci elektroničke pošte od 13. srpnja 2013. da se moraju uvesti prethodna prava „iste vrste kao ona” predložena u predmetu IAG/bmi.
- 175 U tom pogledu valja istaknuti da su u odgovoru na taj zahtjev stranke spajanja navele da su prethodna prava bila uključena „u skladu sa zahtjevom” Komisije, kao što to proizlazi iz poruke elektroničke pošte priložene prijedlogu preuzimanja obveza od 16. srpnja 2013., što je prvi put da su odredbe o prethodnim pravima bile uključene i da su bile istovjetne onima iz konačnih obveza.

- 176 Osim toga, stranke spajanja potvrdile su u obrascima RM od 18. i 30. srpnja 2013. usklađenost s preuzetim obvezama iz predmeta IAG/bmi, a pritom uopće nisu uputile na odstupanje u pogledu odredbi koje se odnose na prethodna prava.
- 177 U tim okolnostima ne mogu se prihvatiti tužiteljevi argumenti koji se temelje na nastanku konačnih obveza i na navodnoj „najsuvremenijoj” prirodi preuzetih obveza iz predmeta A++.
- 178 Kao šesto, tužitelj tvrdi da je razlika u tekstu između njegovih obveza i obveza iz predmeta IAG/bmi, a osobito izraz „u skladu s ponudom”, objašnjena činjenicom da se, za razliku od predmeta IAG/bmi, ovaj predmet odnosi samo na jednu zračnu liniju.
- 179 Budući da tužiteljeve tvrdnje treba shvatiti na način da se izmjene teksta trebaju tumačiti kao „pojašnjenja koja zahtijevaju posebne okolnosti ovog slučaja”, kako je navedeno u obrascu RM, taj se argument također ne može prihvatiti.
- 180 S jedne strane, taj argument osporava sam tužitelj. Naime, on u točki 3. svojih pisanih odgovora na pitanja Općeg suda od 14. veljače 2020. tvrdi da stranke spajanja nisu smatrale da je izraz „u skladu s ponudom” obuhvaćen izrazom „pojašnjenja koja zahtijevaju posebne okolnosti ovog slučaja”.
- 181 S druge strane i u svakom slučaju, valja utvrditi da broj zračnih linija uopće nije relevantan za pitanje u kojoj visini treba iskorištavati slotove kako bi to iskorištavanje predstavljalo „odgovarajuću uporabu” u svrhu dodjele prethodnih prava.
- 182 Kao sedmo, još valja razmotriti nekoliko drugih tužiteljevih tvrdnji. Naime, on tvrdi da je Komisija trebala primijetiti izmjenu u tekstu konačnih obveza u odnosu na relevantne odredbe obveza iz predmeta IAG/bmi te da je „trebala ocijeniti formulaciju i njezine moguće implikacije”. Usto, u svojim odgovorima na pitanja koja je postavio Opći sud on smatra da je Komisija „pedantno” razmotrila tekst relevantnih odredbi te je, tada, razumjela i odobrila uključivanje „tehničkih elementa” preuzetih obveza iz predmeta A++.
- 183 Međutim, tužitelj istodobno tvrdi da „[z]apravo, nitko nije imao razloga razmotriti formulaciju koja je sada predmet ovog spora” i da „ni stranke [spajanja] ni Komisija nisu imale potrebu razmotriti predmetnu formulaciju”.
- 184 U svakom slučaju, tužiteljevi argumenti ne mogu se prihvatiti.
- 185 Budući da tužitelja treba shvatiti na način da tvrdi da je Komisija bila svjesna izmjene teksta izazvane umetanjem izraza „u skladu s ponudom”, taj argument nije relevantan.
- 186 Naime, čini se da Komisija priznaje da je utvrdila postojanje promjena u tekstu obveza. Međutim, iz toga ne proizlazi da je Komisija trebala zaključiti da su te promjene bile bitne za tumačenje pojma „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza i da nisu bile samo „manje jezične varijacije”.
- 187 Iz istih razloga ne može se prihvatiti argument prema kojem je Komisija razumjela i odobrila činjenicu da su preuzeti „tehnički elementi” obveza iz predmeta A++.
- 188 Naime, Komisija je, kvalificirajući izraz „u skladu s ponudom” kao „manju jezičnu varijaciju”, taj dodatak upravo smatrala „tehničkim” elementom, a ne materijalnim elementom.
- 189 Ako tužiteljeve tvrdnje treba shvatiti tako kao da tvrdi da je Komisija, da je bila provela svoje razmatranje s dužnom pažnjom, trebala ne samo primijetiti izmjenu teksta nego i protumačiti tu promjenu kao relevantnu i bitnu za dodjelu prethodnih prava, valja utvrditi da takav argument nije osnovan.

- 190 U tom pogledu Opći sud upućuje na odgovarajuće obveze Komisije i poduzetnika koji prijavljuju koncentraciju, kako su navedene u točkama 129. do 133. ove presude.
- 191 Točno je, kao što je to navedeno u točki 116. ove presude, da je Komisija dužna „prilikom obavljanja svoje zadaće kontrole koncentracija primijeniti najveću pažnju”.
- 192 Međutim, cilj te obveze nije osloboditi poduzetnike koji su prijavili koncentraciju svoje obveze da u obrascu RM dostave precizne i točne informacije.
- 193 Naime, poduzetnik koji je u obrascu RM dostavio informacije u načelu ne može tvrditi da Komisija mora zanemariti navedene informacije i s većom pozornošću razmotriti tekst predloženih obveza.
- 194 Međutim, tužiteljev argument upravo podrazumijeva da je Komisija trebala razumjeti izraz „u skladu s ponudom” kao relevantan za dodjelu prethodnih prava, i to unatoč činjenici da su informacije koje su dostavile stranke spajanja u obrascu RM imale drukčije značenje.
- 195 Međutim, u ovom slučaju Komisija je u pobijanoj odluci mogla smatrati, a da ne počini pogrešku, da izraz „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza nije relevantan za dodjelu prethodnih prava.
- 196 Naime, s obzirom na nastanak obveza, kako je navedeno u točkama 169. do 175. ove presude, Komisija nije morala smatrati da je odstupanje u tekstu prijedloga obveza od 14. srpnja 2013. od teksta prijedloga obveza od 16. srpnja 2013. bilo bitno.
- 197 To vrijedi još i više jer, prema strukturi odredbi obveza iz predmeta IAG/bmi o kojima je riječ, a koja proizlazi iz načina na koji su poredane, uvjeti koji uređuju stjecanje prethodnih prava u njima su uređeni odredbom koja odgovara odredbi 1.10. konačnih obveza.
- 198 Stoga, s obzirom na to da je tužitelj izrazom „u skladu s ponudom” izmijenio odredbu 1.9. konačnih obveza, Komisija je imala još manje razloga pretpostaviti da je ta izmjena teksta mogla biti nešto drugo, a ne samo „manja jezična varijacija” u smislu obrasca RM.
- 199 Usto, da su stranke spajanja imale namjeru dati drukčiji smisao odredbama o prethodnim pravima sadržanima u konačnim obvezama u odnosu na one sadržane u preuzetim obvezama u predmetu IAG/bmi, one su mogle i morale o tome obavijestiti Komisiju i to jasno navesti u obrascu RM.
- 200 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da tužitelj nije uspio osporiti zaključak iz točke 63. pobijane odluke. Iz toga slijedi da je formulacija „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza samo „manja jezična varijacija” u odnosu na preuzete obveze iz predmeta IAG/bmi, prema kojima dodjela prethodnih prava ne podliježe zahtjevu pružanja usluge zračnog prijevoza tijekom razdoblja korištenja u skladu s ponudom.

Sustavno tumačenje predmetnih odredaba

- 201 U skladu s točkom 57. pobijane odluke, činjenica da konačne obveze sadržavaju definiciju „zlouporabe”, ali ne i „odgovarajuće uporabe” upućuje na postojanje istovjetnosti između „odgovarajuće uporabe” i „nepostojanja zlouporabe”. Stoga se može smatrati da situacija koja nije „zlouporaba” slotova predstavlja „odgovarajuću uporabu”.
- 202 U točki 64. pobijane odluke navodi se da su prethodna prava uređena odredbom 1.10. konačnih obveza, dok se odredba 1.9. odnosi na cilj preuzimanja obveza u odnosu na slotove. Stoga bi bilo protivno strukturi odredaba o kojima je riječ podvrgnuti dodjelu prethodnih prava uvjetima iz odredbe 1.9. konačnih obveza.

- 203 Tužitelj osporava to tumačenje nizom argumenata.
- 204 Kao prvo, u svrhu razmatranja Komisijina tumačenja u pobijanoj odluci s obzirom na argumente tužitelja, valja najprije istaknuti da kad je riječ o izjednačavanju „odgovarajuće uporabe” s nepostojanjem „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza, kako je učinjeno u pobijanoj odluci, u točki 100. ove presude utvrđeno je da se izraz „odgovarajuća uporaba” ne može protumačiti sam po sebi, već zahtijeva referentni okvir u odnosu na koji se može utvrditi što je, u ovom slučaju, uporaba koja se može kvalificirati kao „odgovarajuća”.
- 205 U tim okolnostima ništa se, u načelu, ne protivi tomu da se osloni na druge odredbe konačnih obveza kako bi se pojmu „odgovarajuća uporaba” dao precizan smisao.
- 206 Kao drugo, izjednačavanje „odgovarajuće uporabe” s nepostojanjem „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza opravdano je u više pogleda.
- 207 Najprije, smisao pojma „zlouporaba” može se razumjeti kao „neprikladna ili neprimjerena uporaba”, kao što je to utvrđeno u točki 103. ove presude, tako da se čini da je izjednačavanje „odgovarajuće uporabe” s nepostojanjem „zlouporabe” prihvatljivo.
- 208 Nadalje, tužitelj intervenijentu prigovara nedovoljno iskorištavanje slotova. Međutim, odredba 1.13. točka (b) konačnih obveza uređuje upravo slučaj nedovoljnog iskorištavanja slotova kvalificirajući ga kao „zlouporabu”.
- 209 Naposljetku, valja istaknuti da se u obvezama iz predmeta IAG/bmi koje su stranke spajanja na izričit zahtjev Komisije trebale preuzeti kao model za prethodna prava u konačnim obvezama odredbe koje se odnose na „zlouporabu” pojavljuju u odjeljku naslovljenom „Dodjela prethodnih prava na slotove”. Stoga valja zaključiti da su, u skladu s načinom na koji su strukturirane te obveze, odredbe koje se odnose na „zlouporabu” relevantne za dodjelu prethodnih prava.
- 210 Naime, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, naslovi odjeljaka u pravnim tekstovima relevantni su za sustavno tumačenje njihovih odredaba.
- 211 Međutim, kao što je to utvrđeno u točki 200. ove presude, stranke spajanja trebale su uvesti prethodna prava „iste vrste kao ona” predložena u predmetu IAG/bmi te je Komisija mogla pravilno smatrati da je razlika između teksta odredbe 1.3.1. tih obveza i teksta odredbe 1.9. konačnih obveza bila samo „manja jezična varijacija” koja ne odražava namjeru stranaka spajanja da prethodnim pravima koja su predviđena konačnim obvezama pripišu drukčije značenje.
- 212 Stoga valja smatrati da odredbe koje se odnose na „zlouporabu” u ovom slučaju mogu biti relevantne za dodjelu prethodnih prava.
- 213 Kao drugo, kao što je već navedeno u točki 197. ove presude, prema strukturi relevantnih odredaba preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi, uvjeti koji uređuju stjecanje prethodnih prava navedeni su u njihovoj odredbi 1.3.2., koja odgovara odredbi 1.10. konačnih obveza, dok je cilj odredbe 1.3.1., koja odgovara odredbi 1.9. konačnih obveza, odrediti „konkurentnu uslugu zračnog prijevoza” koja se može pružati tijekom razdoblja uporabe.
- 214 Ta je ista struktura preuzeta u konačnim obvezama, kao što to jasno proizlazi iz definicija u njima sadržanih izraza.
- 215 Struktura tekstualnih predmetnih odredaba postaje još jasnija usporedbom odredaba o specifikaciji „konkurentnog zračnog prijevoza” preuzetih obveza iz predmeta A++ i predmeta IAG/bmi s odredbom 1.9. konačnih obveza.

- 216 Naime, iz odredbe 1.2.6. preuzetih obveza iz predmeta A++, u kojoj se, osim toga, ne predviđa mogućnost stjecanja prethodnih prava, proizlazi da bi novi sudionik trebao koristiti slotove isključivo za „pružanje usluga predloženih u ponudi” i da ih ne može upotrijebiti za drugu liniju. U tom pogledu upućivanje na ponudu služi pojašnjenju toga što je zakonita uporaba slotova na predmetnim zračnim linijama.
- 217 Kad je riječ o odredbi 1.3.1. preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi koja se odnosi na „konkurentnu uslugu zračnog prijevoza”, u njoj se, kao i odredbom 1.2.6. obveza iz predmeta A++, precizira što je zakonita uporaba slotova. Međutim, umjesto da se u tom pogledu uputi na ponudu novog sudionika, pojam zakonite uporabe tamo je pojašnjen u prvoj rečenici, odnosno u odredbi o pružanju usluge između predmetnog para zračnih luka. Međutim, s obzirom na to da u predmetu IAG/bmi novi sudionik ima mogućnost stjecanja prethodnih prava, što podrazumijeva upravo mogućnost uporabe slotova na bilo kojoj zračnoj liniji, bilo je korisno u drugoj rečenici odredbe 1.3.2. pojasniti da se zabrana upotrebe slotova na drugom paru zračnih luka ne primjenjuje apsolutno, nego samo tijekom razdoblja korištenja i do trenutka kada novi sudionik stekne prethodna prava.
- 218 Stoga se u kontekstu preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi druga rečenica njihove odredbe 1.3.1. može shvatiti kao jednostavno pojašnjenje.
- 219 Odredba 1.9. konačnih obveza u načelu slijedi model odredbe 1.3.1. preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi. Naime, u prvoj rečenici odredbe 1.9. konačnih obveza precizirana je zakonita uporaba slotova kroz navođenje da „u pravilu” novi sudionik može koristiti slotove samo kako bi pružao uslugu na predmetnom paru gradova. U drugoj rečenici precizirano je da se ta zabrana ne primjenjuje ako je novi sudionik pružao tu uslugu tijekom razdoblja korištenja.
- 220 U tim okolnostima očito je da se dodavanjem izraza „u skladu s ponudom”, s obzirom na to da taj izraz treba razumjeti kao *de facto* definiciju prethodnih prava, kao što to tvrdi tužitelj, znatno tekstualno odstupaju od načina na koji su strukturirane odgovarajuće odredbe obveza iz predmeta IAG/bmi, koje su stranke spajanja trebale uzeti kao predložak.
- 221 Naime, drugom rečenicom odredbe 1.3.1. preuzetih obveza iz predmeta IAG/bm samo se želi pojasniti činjenica da se zabrana korištenja slotova za drugi par gradova ne primjenjuje u slučaju stjecanja prethodnih prava. Stoga se tom rečenicom ne predviđaju kvalitativni zahtjevi kojima se uvjetuje korištenje slotova za druge linije.
- 222 Osim toga, u preuzetim obvezama iz predmeta A++ upućivanje na ponudu novog sudionika služi samo za pojašnjenje činjenice da se slotovi mogu koristiti samo na liniji predviđenoj u navedenoj ponudi, a ne za nalaganje zahtjeva u pogledu iskorištavanja slotova.
- 223 Iako iz prethodno navedenog proizlazi da su stranke spajanja, spajajući odredbe preuzete iz obveza iz predmeta IAG/bmi i dio rečenice koja se odnosi na obveze iz predmeta A++, odstupile od preuzetih obveza iz predmeta IAG/bmi koje su trebale preuzeti kao predložak, valja napomenuti da je tumačenje prema kojem odredba 1.9. konačnih obveza sadržava *de facto* definiciju prethodnih prava nespojivo, u više pogleda, sa strukturom odredaba o kojima je riječ.
- 224 Kao prvo, kao što to proizlazi iz odredaba 1.9. i 1.10. konačnih obveza i kao što je, usto, potvrđeno u odjeljkom koji se u navedenim obvezama odnosi na „definicije”, prvom odredbom želi se precizirati korištenje slotova koje se može izvršiti tijekom razdoblja korištenja, dok se drugom odredbom preciziraju uvjeti koje treba ispuniti kako bi se stekla prethodna prava.
- 225 U tim okolnostima bilo bi protivno strukturi odredaba o kojima je riječ smatrati da je druga rečenica odredbe 1.9. konačnih obveza *de facto* definicija uvjeta za dodjelu prethodnih prava.

- 226 Kao drugo, ako bi se prihvatila teza prema kojoj članak 1.9. konačnih obveza sadržava *de facto* definiciju uvjeta dodjele prethodnih prava, ne bi samo postojale dvije definicije tog pojma, nego bi to dovelo do proturječnih uvjeta za dodjelu tih prava.
- 227 Naime, s jedne strane, iz druge rečenice odredbe 1.9. konačnih obveza proizlazilo bi da novi sudionik mora pružati uslugu zračnog prijevoza „u skladu s ponudom” tijekom razdoblja korištenja i, s druge strane, iz odredbe 1.10. konačnih obveza proizlazilo bi da novi sudionik mora „odgovarajuće upotrebljavati” slotove tijekom razdoblja korištenja.
- 228 U tom pogledu tužitelj argument kojim se nastoji ukloniti to proturječje nije uvjerljiv.
- 229 Prema tužiteljevom mišljenju, kako bi se „izbjegao sukob između odredbe 1.9. i odredbe 1.10.” konačnih obveza, potrebno je razmotriti, u svrhu utvrđivanja postojanja „odgovarajuće uporabe”, jesu li se slotovi iskorištavali „u skladu s ponudom”.
- 230 Međutim, teza tužitelja podrazumijeva da se najprije utvrdi da je izraz „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza uvjet za dodjelu prethodnih prava, čime se stvara proturječje s odredbom 1.10. navedenih obveza kako bi se, zatim, uklonila ta proturječnost na način da se „odgovarajuća uporaba” izjednači s uporabom „u skladu s ponudom”.
- 231 Međutim, takav pristup tumačenju nije samo umjetan, nego se protivi i činjenici da iz odredbe 1.10. konačnih obveza izričito proizlazi da ona sadržava definiciju prethodnih prava kojom se propisuju uvjeti za dodjelu tih prava.
- 232 Kao treće, iz razmatranja relevantnosti navoda u obrascu RM proizlazi da je izraz „u skladu s ponudom” samo „manja jezična varijacija”.
- 233 U tim okolnostima ne može se prihvatiti tužiteljev pristup koji se sastoji od utvrđivanja izraza „u skladu s ponudom” kao materijalnopravnog uvjeta za dodjelu prethodnih prava, koji u praksi zamjenjuje uvjet izričito propisan u odredbi 1.10. konačnih obveza.
- 234 Stoga je očito da poteškoća u tumačenju pojma „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza proizlazi iz činjenice da su stranke spajanja u odredbu 1.9. navedenih obveza umetnule izraz „u skladu s ponudom”. Naime, umjesto da su se poslužile odredbama iste vrste poput onih u obvezama iz predmeta IAG/bmi, kao što je to izričito zahtijevala Komisija, stranke spajanja odlučile su spojiti odredbe tih obveza s dijelovima preuzetima iz obveza iz predmeta A++, dodajući izraz „u skladu s ponudom” u odredbu 1.9. konačnih obveza.
- 235 Kao treće, valja utvrditi da tužitelj nije uspio s argumentima koji se odnose na strukturu relevantnih odredbi sadržanih u konačnim obvezama koje mogu dovesti u pitanje izjednačavanje „odgovarajuće uporabe” s nepostojanjem „zlouporebe” u smislu odredbe 1.13. navedenih obveza.
- 236 Tužitelj u tom kontekstu tvrdi, kao prvo, da odredbe koje se odnose na „zlouporabu” predviđene u odredbama 1.13. i 1.14. konačnih obveza imaju vlastitu svrhu, što podrazumijeva da se pojam „zlouporaba” iz odredbe 1.13. konačnih obveza ne može koristiti kako bi se utvrdio smisao pojma „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. navedenih obveza.
- 237 U tom pogledu tužitelj ističe da su obveze u odnosu na slotove koje je Komisija prihvatila u prošlosti sadržavale odredbe o „zlouporabi” čak i kada nisu predviđale prethodna prava, kao što su, na primjer, obveze iz predmeta A++.
- 238 U tom kontekstu tužitelj također tvrdi da je cilj odredaba koje se odnose na „zlouporabu” zaštititi integritet preuzetih obveza u pogledu slotova i zračnog prijevoznika koji stavlja na raspolaganje slotove.

- 239 Ti argumenti nisu relevantni. U tom je pogledu dovoljno istaknuti, kao što je to pravilno učinila Komisija, da okolnost da odredbe koje se odnose na „zlouporabu” imaju vlastitu svrhu ne isključuje mogućnost da odredba 1.13. konačnih obveza o „zlouporabi” može biti relevantna i za utvrđivanje onoga što predstavlja „odgovarajuću uporabu”.
- 240 Kao drugo, tužitelj tvrdi da se ocjena „zlouporabe” provodi, kao što to proizlazi iz odredbi 1.13. i 1.14. konačnih obveza, tijekom razdoblja korištenja slotova, odnosno tijekom šest IATA-inih sezona, dok se razmatranje „odgovarajuće uporabe”, kao što to proizlazi iz odredbe 1.11. konačnih obveza, provodi na kraju razdoblja korištenja.
- 241 Tužitelj iz toga zaključuje da je „apsurdno i umjetno” na kraju razdoblja korištenja razmatrati je li postojala „zlouporaba”. Naime, pravila utvrđena u odredbi 1.14. konačnih obveza predviđaju da će se, u slučaju da novi sudionik „zloupotrebljava” slotove, raskinuti ugovor o oslobađanju slotova, tako da „novi sudionik koji zloupotrebljava slotove ne može dovršiti razdoblje korištenja i zahtijevati dodjelu prethodnih prava”.
- 242 U tom pogledu važno je naglasiti da činjenica da se razmatranje „zlouporabe” neprekinuto odvijalo tijekom razdoblja korištenja ne podrazumijeva, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, da je kasnije razmatranje „odgovarajuće uporabe” suvišno. Naime, uvijek je moguće da postupak predviđen u odredbi 1.14. konačnih obveza nije proveden, bilo jer je podnositelj zahtjeva u određenom roku okončao „zlouporabu” ili jer stranke nisu iskoristile svoje pravo raskida ugovora o oslobađanju slotova nakon zlouporabe novog sudionika.
- 243 Kao treće, tužitelj tvrdi da je zbog istovjetnosti između „odgovarajuće uporabe” i nepostojanja „zlouporabe” suvišan postupak predviđen u odredbi 1.11. konačnih obveza, prema kojem Komisija, koju savjetuje povjerenik, odobrava, ovisno o slučaju, prethodna prava. Naime, u slučaju u kojem bi novi sudionik poštovao načelo „iskoristi ili izgubi” na temelju Uredbe o slotovima te bi, osim toga, slotove iskorištavao bez „zlouporabe”, tom bi se poduzetniku automatski ponovno dodijelili slotovi za sljedeće plansko razdoblje na temelju članka 8. stavka 2. navedene uredbe. Da je to bilo dovoljno za dobivanje prethodnih prava, u obvezama bi se predvidjelo da se smatra da novi sudionik ima prethodna prava pod uvjetom da se i dalje koristi slotovima na temelju Uredbe o slotovima na kraju razdoblja korištenja.
- 244 Međutim, u tom pogledu Komisija u točki 83. odgovora na tužbu ističe, a da tužitelj to ne osporava, da potonji pogrešno ograničava doseg odredbi koje se odnose na „zlouporabu” iz odredbe 1.13. konačnih obveza na načelo „iskoristi ili izgubi”. Naime, iz samog teksta odredbe 1.13. konačnih obveza proizlazi da samo poštovanje potonjeg pravila nije dovoljno za utvrđivanje nepostojanja „zlouporabe”.
- 245 Kao četvrto, tužiteljev argument koji se temelji na navodnom „koherentnom sustavu” nije uvjerljiv.
- 246 U tom pogledu, prema tužiteljevom mišljenju, iz odredbi 1.1., 1.9., 1.10., 1.24., 1.26. i 1.27. konačnih obveza proizlazi da one čine koherentan sustav unutar kojeg su slotovi stavljeni na raspolaganje novim sudionicima kako bi pružali jedan let dnevno na paru predmetnih zračnih luka, do maksimalno sedam letova tjedno. Novi sudionici moraju precizirati broj letova i, stoga, slotove koje zahtijevaju kao „glavne uvjete” svojih formalnih ponuda. Formalne ponude ocjenjuju se i, po potrebi, klasificiraju s obzirom na djelotvornost konkurentskog pritiska koji će se izvršiti. U tom pogledu zatraženi broj letova predstavlja kriterij za ocjenu. Nakon što su slotovi dodijeljeni na temelju formalne ponude, novi sudionik trebao bi iskorištavati te slotove na način koji je u skladu s ponudom tijekom šest uzastopnih sezona, prije nego što bi mu bilo dopušteno koristiti slotove na drugom paru gradova na temelju ocjene kojom se utvrđuje je li novi sudionik „odgovarajuće upotrebljavao” slotove.
- 247 Valja istaknuti da se argumentacija tužitelja sastoji osobito u donošenju zaključaka na temelju odredbi kojima se uređuje ponuda novog sudionika i ocjena te ponude radi tumačenja izraza „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza u vezi s dodjelom prethodnih prava.

248 Međutim, kao što to pravilno ističe Komisija, odredbe kojima se uređuje ponuda novog sudionika i ocjena te ponude relevantne su za dodjelu korektivnih slotova novom sudioniku, ali na sustavnoj razini ne služe predviđanju uvjeta koje novi sudionik mora ispuniti za dodjelu prethodnih prava. Zbog tog istog razloga tužitelj ne može temeljiti argument na ocjeni intervenijentove ponude koju je provela Komisija i neovisni povjerenik.

249 Iz prethodno navedenog proizlazi da se, prema sustavnom tumačenju predmetnih odredaba, pojam „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.10. konačnih obveza može tumačiti kao nepostojanje „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. navedenih obveza. Slijedom toga, tužitelj nije uspio dokazati da je sustavno tumačenje koje je prihvatila Komisija u pobijanoj odluci bilo protivno općoj strukturi odredaba konačnih obveza.

Tumačenje predmetnih odredaba s obzirom na njihov cilj i kontekst

250 Prema točkama 54. do 57. pobijane odluke, cilj je dodjele prethodnih prava potaknuti novog sudionika na pružanje usluge na liniji London-Philadelphia. U tu je svrhu važno da su kriteriji za dodjelu prethodnih prava jasni i provjerljivi te da osiguravaju pravnu sigurnost tom poduzetniku. Međutim, samo tumačenje prema kojem je „odgovarajuća uporaba” nepostojanje „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza osigurava potrebnu pravnu sigurnost.

251 Tužitelj osporava to tumačenje nizom argumenata.

252 Tužitelj osobito prigovara da je tumačenje koje je prihvaćeno u pobijanoj odluci povrijedilo cilj i kontekst predmetnih odredaba.

253 Kad je riječ, kao prvo, o cilju predmetnih odredaba s obzirom na koji treba tumačiti pojam „odgovarajuća uporaba”, tužitelj tvrdi da je cilj konačnih obveza osigurati da se korektivni slotovi koriste tijekom šest sezona razdoblja korištenja na način kojim će se stvoriti najveći mogući konkurentski pritisak, a time i najveće moguće prednosti za potrošača, te se tako, konkretno, u mjeri u kojoj je to moguće, pružiti dnevna usluga poput one koju je ranije pružalo društvo US Airways. U tom kontekstu tužitelj tvrdi da je cilj konačnih obveza ukloniti svaku ozbiljnu sumnju nastalu spajanjem. Stoga je prema njegovu mišljenju Komisijino tumačenje pogrešno jer daje previše važnosti cilju kojim se želi slotove učiniti privlačnijima.

254 U tom pogledu valja podsjetiti da su obveze sastavni dio odluka o odobrenju te ih treba tumačiti s obzirom na potonje, kao što je to utvrđeno u točki 112. ove presude.

255 Kao što to osobito proizlazi iz prvog stavka konačnih obveza, stranke spajanja su preuzele te obveze kako bi omogućile Komisiji da utvrdi da su uklonile njezine ozbiljne sumnje i stoga proglasi spajanje sukladnim s unutarnjim tržištem.

256 Naime, kao što to tužitelj priznaje u točki 14. tužbe, Komisija je smatrala da je uvođenje prethodnih prava bilo nužno kako bi se otklonila svaka ozbiljna sumnja uzrokovana postupkom spajanja.

257 U tom pogledu iz točke 179. Odluke o odobrenju proizlazi da su obveze u odnosu na slotove bile prihvatljive za Komisiju samo ako je bilo dovoljno jasno da će novi sudionik stvarno preuzeti slotove.

258 Prema tome, proglašeni cilj dodjele prethodnih prava bio je, kao što to proizlazi iz točke 1.1. obrasca RM od 30. srpnja 2013. i kao što je potvrđeno u stavku 181. Odluke o odobrenju, učiniti ponudu slotova privlačnijom.

- 259 Usto, valja podsjetiti da je Komisija u točki 186. Odluke o odobrenju zaključila da je, osobito s obzirom na „navode koji se odnose na vjerojatan i pravodoban ulazak”, obveza koja se odnosi na slotove bila „ključan element vjerojatnog i pravodobnog ulaska na liniju London-Philadelphia”.
- 260 Osim toga, kao što to proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 118. ove presude, Komisija mora sa sigurnošću moći zaključiti da će se obveze moći provesti.
- 261 Iz toga proizlazi, kao što je to navedeno u točki 55. pobijane odluke, da je cilj uključivanja prethodnih prava u konačne obveze bio potaknuti novog sudionika na preuzimanje slotova, čime bi se činjenicu da će se obveze stvarno provesti učinilo dovoljno vjerojatnom.
- 262 Nasuprot tomu, ne može se prihvatiti tužiteljeva teza o „najvećem konkurentskom pritisku”, koja osobito podrazumijeva da će svakodnevna usluga koju je ranije osiguravalo društvo US Airways biti pružena u mjeri u kojoj je to moguće.
- 263 Naime, kao prvo, argument koji se temelji na najvećem konkurentskom pritisku nema potporu u odluci o odobrenju, kao što to proizlazi iz prethodno provedenog razmatranja. Iako se tužitelj u tom pogledu poziva na točke 180. i 186. Odluke o odobrenju, dovoljno je utvrditi da sam tekst tih točaka ne potvrđuje njegov argument.
- 264 Kao drugo, argument koji se temelji na najvećem konkurentskom pritisku nema potporu ni u odredbama 1.24. do 1.27. konačnih obveza koje se odnose na ponude novih sudionika i postupak odabira, iz kojih, prema mišljenju tužitelja, proizlazi da se mora odabrati onaj operator koji će izvršiti najučinkovitiji konkurentski pritisak.
- 265 Međutim, u tom pogledu dovoljno je istaknuti da je u točki 248. ove presude utvrđeno da su odredbe kojima se uređuje ponuda novog sudionika i ocjena te ponude relevantne za dodjelu korektivnih slotova novom sudioniku, ali nisu namijenjene utvrđivanju uvjeta koje novi sudionik mora ispuniti za dodjelu prethodnih prava.
- 266 Kao treće, sama priroda prethodnih prava nije u skladu s tužiteljevim argumentom prema kojem pojam „odgovarajuća uporaba” treba tumačiti na način da se osigura „najveći konkurentski pritisak”.
- 267 Naime, dodjela prethodnih prava podrazumijeva da će novi sudionik imati mogućnost koristiti slotove na bilo kojoj zračnoj liniji nakon razdoblja korištenja od šest IATA-inih sezona. U tim okolnostima cilj uključivanja prethodnih prava u konačne obveze ne može biti stvaranje najvećeg konkurentskog pritiska na liniju London-Philadelphia.
- 268 Kao četvrto, i u svakom slučaju, valja primijetiti da Komisija, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točkama 119. i 120. ove presude, raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću za ocjenu predstavljaju li obveze izravan i dovoljan odgovor koji može jasno otkloniti svaku ozbiljnu sumnju.
- 269 Stoga, u dijelu u kojem je Komisija, u izvršavanju svoje diskrecijske ovlasti prilikom donošenja odluke o odobrenju, smatrala da je uvođenje mogućnosti stjecanja prethodnih prava bilo nužno kako bi se slotovi učinili privlačnijima te kako bi ulazak konkurenta bio dovoljno vjerojatan i kako bi obveze mogle otkloniti sumnje u pogledu sukladnosti spajanja s unutarnjim tržištem, tužitelj tu ocjenu ne može zamijeniti svojom vlastitom ocjenom prema kojoj je cilj dodjele slotova osigurati da će novi sudionik izvršavati najveći konkurentski pritisak na liniji London-Philadelphia.
- 270 To vrijedi tim više jer tužitelj ne prigovara Komisiji da je u svojoj ocjeni koja je dovela do Odluke o odobrenju počinila očitu pogrešku u ocjeni.
- 271 Iz toga slijedi da je Komisija u pobijanoj odluci pravilno smatrala da je cilj mogućnosti dodjele prethodnih prava učiniti slotove privlačnijima.

- 272 Kao drugo, tužitelj osporava Komisijino tumačenje, navedeno u točki 57. pobijane odluke, prema kojem, kako bi se osigurala potrebna pravna sigurnost, izraz „odgovarajuća uporaba” treba tumačiti na način da se odnosi na nepostojanje „zlouporabe” u smislu članka 1.13. konačnih obveza.
- 273 Međutim, prema tužiteljevu mišljenju, tumačenje pojma „odgovarajuća uporaba” na način da obuhvaća uporabu „u skladu s ponudom” osigurava najveću pravnu sigurnost za novog sudionika jer on sam određuje uvjete svoje ponude. Činjenica da novi sudionik može odstupiti od svoje ponude mogla bi, svakako, biti izvor nesigurnosti, ali bi taj novi sudionik sam za to bio odgovoran.
- 274 U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti važnost pravne sigurnosti za novog sudionika.
- 275 Valja podsjetiti da iz točke 125. ove presude proizlazi da je tekst konačnih obveza također relevantan za treće osobe koje preuzimaju djelatnosti stranaka koncentracije jer su uvjeti za preuzimanje takvih djelatnosti u velikoj mjeri određeni preuzetim obvezama koje su stoga važne za njihove trgovinske izbore i mogu kod njih stvoriti legitimna očekivanja.
- 276 Kao drugo, valja podsjetiti da, prema tumačenju koje zagovara tužitelj, pojam „odgovarajuća uporaba” podrazumijeva diskrecijsku ovlast Komisije za utvrđivanje može li se iskorištavanje slotova koje nije u potpunosti „u skladu s ponudom” ipak smatrati „odgovarajućom uporabom”.
- 277 Međutim, u načelu, posljedica samog postojanja takve diskrecijske ovlasti u korist Komisije za odlučivanje o prethodnim pravima je to da je dodjela tih prava manje predvidljiva za novog sudionika nego da su se primjenjivale odredbe o „zlouporabi”. To vrijedi tim više u ovom slučaju, s obzirom na to da konačne obveze ne sadržavaju jasne i precizne elemente u pogledu kojih bi se ta diskrecijska ovlast trebala izvršavati, uz iznimku odredbi koje se odnose na „zlouporabu”, koje se, prema tužiteljevu mišljenju, ne bi trebale uzeti u obzir.
- 278 Iz prethodno navedenog proizlazi da je Komisijino tumačenje prema kojem pojam „odgovarajuća uporaba” treba razumjeti kao nepostojanje „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza u skladu s ciljem predmetnih odredaba.
- 279 Kao treće, što se tiče tumačenja s obzirom na kontekst konačnih obveza, valja istaknuti, kao prvo, da je u točki 124. ove presude utvrđeno da navedene obveze treba tumačiti uzimajući u obzir Uredbu o slotovima.
- 280 U tom pogledu nije sporno da je intervenijentova uporaba slotova tijekom razdoblja korištenja poštovala zahtjeve propisane člankom 10. stavcima 2. i 3. Uredbe o slotovima za zadržavanje slotova.
- 281 Točno je da činjenica da je korištenje slotova bilo u skladu s odredbama članka 10. stavaka 2. i 3. Uredbe o slotovima ne podrazumijeva nužno da je treba smatrati „odgovarajućom uporabom” u smislu odredbe 1.10. konačnih obveza. Naime, kao što to ističe tužitelj, cilj koji se želi postići odredbama članka 10. stavaka 2. i 3. Uredbe o slotovima je vlastiti cilj koji se ne može miješati s ciljem koji se želi postići dodjelom prethodnih prava.
- 282 Međutim, tumačenje koje zagovara tužitelj odstupa od relevantnih odredbi propisa Unije u tom području.
- 283 Stoga se, s obzirom na to da odredbe članka 10. stavaka 2. i 3. Uredbe o slotovima predstavljaju referentni zakonski okvir u Uniji, moglo očekivati da bi, ako su uvjeti za dodjelu prethodnih prava odstupili iz tog okvira, to jasno proizlazilo iz teksta konačnih obveza. Međutim, kao što to proizlazi iz prethodno provedenog razmatranja, to nije tako u ovom predmetu. Naime, tumačenje koje zagovara tužitelj u biti se temelji na izrazu „u skladu s ponudom” iz odredbe 1.9. konačnih obveza, koja predstavlja, kao što je to utvrđeno u točki 200. ove presude, samo „manju jezičnu varijaciju”.

- 284 Kao drugo, tužitelj naglašava opseg intervenijentovog nedovoljnog iskorištavanja slotova, koji je prema njegovu mišljenju bez presedana, kako bi istaknuo da je nezamislivo da intervenijent može, s obzirom na to neopravdano nedovoljno iskorištavanje, zahtijevati dodjelu prethodnih prava.
- 285 Usto, tužitelj tvrdi da je, prema njegovim izračunima i pod pretpostavkom da je Komisijino tumačenje bilo pravilno, intervenijent mogao iskorištavati slotove samo do visine od 65 % i svejedno zahtijevati dodjelu prethodnih prava, što ugrožava ciljeve konačnih obveza, čime se stoga dokazuje da je Komisijino tumačenje pogrešno.
- 286 U tom pogledu iz tablica koje je tužitelj podnio u točki 42. tužbe proizlazi da je do nedovoljnog iskorištavanja tijekom razdoblja korištenja, među ostalim, došlo zbog činjenice da je intervenijent vratio 389 slotova koordinatoru prije isteka roka za povrat, dok samo 81 slot nije bio iskorišten zbog otkazivanja letova.
- 287 Usto, iz tih tablica proizlazi da je intervenijentova uporaba slotova, uz iznimku vraćenih slotova, tijekom razdoblja korištenja bila u visini 92 % do 100 %.
- 288 Iz toga slijedi da opseg nedovoljnog iskorištavanja koji navodi tužitelj proizlazi osobito iz činjenice da je intervenijent iskoristio mogućnost, priznatu člankom 10. stavkom 3. Uredbe o slotovima, da se slotovi vrate koordinatoru prije isteka roka za povrat, što je dovelo do toga da vraćeni slotovi nisu bili uzeti u obzir za izračun stope iskorištavanja od 80 %, u skladu s pravilom iz članka 10. stavka 2. navedene uredbe.
- 289 Međutim, u ovom se slučaju ne postavlja pitanje treba li upućivanje iz odredbe 1.13. konačnih obveza na načelo „iskoristi ili izgubi” iz članka 10. stavka 2. Uredbe o slotovima tumačiti tako da izričito upućuje i na članak 10. stavak 3. navedene uredbe.
- 290 Naime, tužitelj pred Općim sudom ne osporava pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome upućuje na članak 10. stavak 3. Uredbe o slotovima kako bi se u točki 83. zaključilo da vraćene slotove ne treba uzeti u obzir za primjenu načela „iskoristi ili izgubi” i prag od 80 % koji proizlazi iz članka 10. stavka 2. iste uredbe. Tužitelj je u točki 7. replike izričito priznao da intervenijent nije izvršio „zlouporabu” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza.
- 291 U svakom slučaju, tužiteljev argument koji se temelji na činjenici da bi čak i iskorištavanje slotova od samo 65 % omogućilo intervenijentu da mu se dodijele prethodna prava samo je teorijske prirode. Naime, iz tablica koje je podnio tužitelj proizlazi da je stopa iskorištavanja intervenijentovih slotova, čak i ako se uzmu u obzir i vraćeni slotovi i neiskorišteni slotovi zbog otkazivanja letova, bila između 76,4 % i 81 % tijekom šest IATA-inih sezona. U tim se okolnostima, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, ne može smatrati da su ciljevi konačnih obveza bili ugroženi.
- 292 S obzirom na prethodno navedeno, tumačenje iz pobijane odluke prema kojem pojam „odgovarajuća uporaba” treba razumjeti kao nepostojanje „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza, potkrijepljeno je ciljem predmetnih odredaba i njihovim kontekstom.

Zaključak Općeg suda

- 293 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da Komisijino tumačenje u pobijanoj odluci, prema kojem pojam „odgovarajuća uporaba” iz odredbe 1.9. konačnih obveza treba tumačiti tako da se odnosi na nepostojanje „zlouporabe” (*misuse*) u smislu odredbe 1.13. navedenih obveza, nije zahvaćeno pogreškom te je potkrijepljeno i doslovnim i sustavnim tumačenjem odredbi o kojima je riječ i tumačenjem koje uzima u obzir obrazac RM kao i cilj predmetnih odredbi i njihov kontekst.

- 294 Budući da tužitelj ne osporava zaključak iz točaka 77., 86. i 90. pobijane odluke, prema kojem intervenijentova uporaba slotova ne predstavlja „zlouporabu” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza, valja zaključiti da Komisija nije počinila pogrešku time što je intervenijentu dodijelila prethodna prava te stoga tužbu treba odbiti.
- 295 U tim okolnostima tužiteljevi argumenti koji se nisu razmatrali u okviru prethodno provedenog razmatranja i kojima se osporavaju Komisijina razmatranja iz točaka 58. do 65. pobijane odluke, a kojima Komisija osporava tumačenje koje zastupa tužitelj, usmjereni su protiv dodatnih obrazloženja navedene odluke te su stoga bespredmetni. Stoga nije potrebno razmotriti njihovu osnovanost.
- 296 Iz svega navedenog proizlazi da prvi tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog

- 297 Drugim tužbenim razlogom, koji je podijeljen na četiri dijela, tužitelj tvrdi da Komisija nije uzela u obzir sve relevantne elemente za dodjelu prethodnih prava. U tom pogledu on prigovara Komisiji da je propustila ocijeniti isplativost usluga koje pruža intervenijent u odnosu na vrijednost dodijeljenih slotova (prvi dio), utjecaj činjenice da intervenijent nije zatražio sklapanje posebnog sporazuma o udjelima (drugi dio), stupanj intervenijentove neiskorištenosti slotova u usporedbi s drugim predmetima u Uniji koji se odnose na obveze koje su preuzeli zračni prijevoznici (treći dio) i povećanje učinkovitosti koju je dokazao tužitelj (četvrti dio).
- 298 Komisija smatra da je drugi tužbeni razlog bespredmetan.
- 299 U tom pogledu valja istaknuti da iz točke 148. tužbe proizlazi da se tužitelj „dodatno i/ili podredno poziva na taj tužbeni razlog u prilog poništenju pobijane odluke, konkretno, ako Opći sud smatra da je potrebno uzeti u obzir posebno ponašanje [intervenijenta] kako bi se ocijenila ‚odgovarajuća uporaba’, uključujući uvjete koje [potonji] mora ispuniti kako bi mu Komisija dodijelila prethodna prava”.
- 300 Usto, iz točke 7. replike proizlazi da tužitelj izričito priznaje da intervenijent nije „zlouporabio” slotove u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza i „potvrđuje da njegovu tužbu treba odbiti ako Opći sud smatra da je Komisija pravilno smatrala da je jedina analiza koja se zahtijevala za odobravanje prethodnih prava bila provjeriti je li [intervenijent] ‚zlouporabio’ slotove u smislu odredbe 1.13. [konačnih] obveza”.
- 301 Stoga, budući da prema razmatranju provedenom u okviru prvog tužbenog razloga pojam „odgovarajuća uporaba” treba tumačiti na način da se odnosi na nepostojanje „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza, nije potrebno ispitati osnovanost elemenata navedenih u potporu drugom tužbenom razlogu.
- 302 Osim toga, ocjena različitih elemenata na koje se tužitelj poziva u okviru svojeg drugog tužbenog razloga, to jest isplativost usluga koje pruža intervenijent u odnosu na vrijednost dodijeljenih slotova, utjecaj činjenice da intervenijent nije zatražio sklapanje posebnog sporazuma o udjelima, stupanj intervenijentove neiskorištenosti slotova u usporedbi s drugim predmetima u Uniji koji se odnose na obveze koje su preuzeli zračni prijevoznici i, naposljetku, povećanje učinkovitosti koju je dokazao tužitelj, nije relevantno za ocjenu postojanja „zlouporabe” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza
- 303 Iz prethodno navedenog proizlazi da drugi žalbeni razlog treba odbiti.

Treći tužitelj tužbeni zahtjev

- 304 Tužitelj od Općeg suda u tužbi zahtijeva da donese „bilo koju drugu odgovarajuću odluku u okolnostima ovog predmeta”.
- 305 Osim toga, tužitelj zahtijeva da se Komisiju pozove da dostavi više dokumenata.
- 306 Nakon toga tužitelj je povukao dio svojeg zahtjeva za podnošenje dokumenata, zadržavajući onaj koji se odnosi na intervenijentovu formalnu ponudu od 9. listopada 2014. u vezi s korektivnim slotovima, na izvješće povjerenika od 23. listopada 2014. o ocjeni intervenijentove formalne ponude u vezi s korektivnim slotovima, na povjerljivu verziju odluke o dodjeli slotova i na povjerljive verzije izvješća o sukladnosti na kraju sezone povjerenika za šest sezona koje odgovaraju razdoblju korištenja, uključujući izvješće povjerenika o prethodnim pravima.
- 307 Intervenijent je u intervencijskom podnesku podnio poslovni plan koji je bio dio njegove ponude. Budući da tužitelj u svojim očitovanjima o tom podnesku ne ponavlja svoj zahtjev za podnošenje cjelokupne ponude, nego utvrđuje da je intervenijent „dostavio ponudu i poslovni plan”, valja smatrati da je tužitelj odustao od zahtjeva za podnošenjem intervenijentove ponude.
- 308 Mjerom upravljanja postupkom Opći sud je od Komisije zatražio da podnese dokumente koje tužitelj još uvijek traži, osim „povjerljive verzije povjerenikova izvješća o sukladnosti na kraju sezone za šest sezona koje odgovaraju razdoblju korištenja”.
- 309 Naime, što se tiče potonjih dokumenata, valja podsjetiti da je na Općem sudu da ocijeni korisnost mjera upravljanja postupkom i mjera izvođenja dokaza (vidjeti u tom smislu presudu od 9. ožujka 2015., Deutsche Börse/Komisija, T-175/12, neobjavljena, EU:T:2015:148, t. 417. i navedenu sudsku praksu).
- 310 Međutim, s obzirom na to da iz provedenog razmatranja proizlazi da u svrhu dodjele prethodnih prava valja ocijeniti predstavlja li intervenijentovo iskorištavanje slotova „zlouporabu” u smislu odredbe 1.13. konačnih obveza i da je među strankama nesporno da to nije tako, podnošenje „povjerenikova izvješća o sukladnosti na kraju sezone” nije korisno za rješenje spora.
- 311 Stoga, ako se treći tužbeni zahtjev odnosi na mjere upravljanja postupkom koje je odredio Opći sud, taj zahtjev valja odbiti.
- 312 Ako, suprotno tomu, treći tužbeni zahtjev treba tumačiti kao zahtjev kojim se traži da Opći sud Komisiji izda naloge, taj zahtjev treba proglasiti nedopuštenim. Valja podsjetiti da, na temelju ustaljene sudske prakse, sud Europske unije ne može izdavati naloge institucijama Unije ili umjesto njih donositi odluke u okviru nadzora zakonitosti koji izvršava. Na instituciji je o kojoj je riječ da na temelju članka 266. UFEU-a poduzme mjere potrebne za izvršenje presude donesene povodom tužbe za poništenje (vidjeti presudu od 10. studenoga 2017., Icap i dr./Komisija, T-180/15, EU:T:2017:795, t. 35. i navedena sudska praksa).
- 313 Iz prethodno navedenog proizlazi da tužbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 314 Sukladno odredbama članka 134. stavka 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen. Prema članku 138. stavku 3. Poslovnika, Opći sud može odlučiti da intervenijent snosi vlastite troškove.
- 315 Budući da tužitelj nije uspio u postupku, a intervenijent nije postavio zahtjev u vezi s troškovima, tužitelju valja naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Komisije, dok će intervenijent snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Društvu American Airlines, Inc. nalaže se da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Komisije.**
- 3. Društvo Delta Air Lines, Inc. snosit će vlastite troškove.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 16. prosinca 2020.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora	1
Odluka o odobravanju spajanja i preuzimanje obveza	2
Konačne obveze	6
Pobijana odluka	9
Postupak i zahtjevi stranaka	11
Pravo	12
Prvi tužbeni razlog	12
Doslovno tumačenje predmetnih odredaba	13
Načela za tumačenje pojma „u skladu s ponudom”	14
Tumačenje predmetnih odredaba s obzirom na navode u RM obrascu	16
Sustavno tumačenje predmetnih odredaba	22
Tumačenje predmetnih odredaba s obzirom na njihov cilj i kontekst	27
Zaključak Općeg suda	30
Drugi tužbeni razlog	31
Treći tužitelj tužbeni zahtjev	32
Troškovi	32